

Lovforslag nr. L 62. Fremsat den 16. januar 1991 af socialministeren (Else Winther Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v.

(Omlægninger af regler om tilkendelse af førtidspension, refusionssatser og ankestrukturen m.v.)

§ 1

I den sociale styrelseslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 14. marts 1990, som ændret ved § 1 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

De sociale ankenævne

§ 16. I hvert amt nedsættes et socialt ankenævn. Nævnet er klageinstans for afgørelser truffet af de kommunale myndigheder, der er nævnt i § 2, stk. 2, 2. pkt., i det omfang det fastlægges i lovgivningen. Nævnets formand er statsamtmanden. Nævnet består i øvrigt af 2 medlemmer, som udpeges af socialministeren efter indstilling af kommuneforeningen i amtet. Funktionsperioden, der er fire år, begynder seks måneder efter den kommunale valgperiodes begyndelse. På tilsvarende måde udpeges for hvert medlem et antal stedfortrædere. Statsamtet yder sekretariatsmæssig bistand til nævnet.

Stk. 2. Der nedsættes et socialt ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner. Stk. 1, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Ankenævnschefen er formand for nævnet. Nævnet består i øvrigt af 2 medlemmer, som udpeges af socialministeren efter fælles indstilling af de to kommuner for den i stk. 1 nævnte periode. På tilsvarende måde udpeges for hvert

medlem et antal stedfortrædere. Socialministeriet stiller et sekretariat til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Ved behandlingen af sager om tilkendelse af førtidspension, invaliditetsydelse og bistands- og plejetillæg efter lov om social pension, hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed efter bistandslovens § 43 samt støtte til erhvervelse af motorkøretøj efter bistandslovens § 58, tiltrædes nævnene af 2 medlemmer, som sammen med et antal stedfortrædere udpeges af socialministeren efter indstilling af De Samvirkende Invalideorganisationer for den periode, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Som medlemmer og stedfortrædere kan ikke udpeges personer, der som udvalgsmedlemmer eller magistratsmedlemmer træffer afgørelser i enkeltsager, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt. Det samme gælder kommunalt ansatte, som deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af nævnenes kompetence.

Stk. 5. Udgifterne ved nævnenes virksomhed afholdes af staten.

§ 17. Nævnene er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag. Afgørelsen kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den påklagede afgørelse.

Stk. 2. Hvis formanden finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er forenelig med loven, kan formanden straks udsætte afgørelsens virkning og indbringe den for Den Sociale Ankestyrelse senest 1 uge efter, at den er truffet. Ankestyrelsens afgørelse skal fo-

religge inden 8 uger fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen. Afgørelser efter lov om individuel boligstøtte indbringes på tilsvarende måde for boligministeren. Ved sagens behandling i Ankestyrelsen finder § 6, stk. 3, nr. 3, i lov om Den Sociale Ankestyrelse tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for nævnene med regler for deres virksomhed, herunder regler for at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl, henvises til formandens afgørelse. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om, at formanden i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, kan træffe en foreløbig afgørelse.

Stk. 4. Nævnene yder vejledning til kommunerne inden for deres kompetenceområde.

§ 18. Socialministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer, Københavns og Frederiksberg Kommuner og De Samvirkende Invalideorganisationer regler om oprettelse af rådgivende forbrugerorganer i amterne og i de to nævnte kommuner.«.

2. Kapitel 6 ophæves.

§ 2

I lov om Den Sociale Ankestyrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 530 af 13. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1, stk. 3, indsættes:

»Stk. 4. Ankestyrelsen yder vejledning om ankeinstansernes praksis.«.

2. I § 5, stk. 1, indsættes efter »Ankestyrelsen« : »samt den i § 1, stk. 4, nævnte vejledningsvirksomhed.«.

3. I § 6, stk. 3, nr. 4, ændres »Amtsankenævns-afgørelser« til: »Afgørelser, truffet af de sociale ankenævn«.

4. I § 6, stk. 6, ændres »amtsankenævn« til: »socialt ankenævn«.

§ 3

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 4. juli 1989, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 1, affattes således:

»Ansøgning om pension indgives til kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om ret til pension.«.

2. I § 21 ændres »rejse sag« til: »træffe afgørelse«.

3. § 23 ophæves.

4. § 24 ophæves.

5. § 25 affattes således:

»§ 25. Kommunen betaler nødvendige udgifter til rejser, lægeerklæringer, undersøgelser og behandlinger, som kommunalbestyrelsen har pålagt ansøgeren, jf. § 22, stk. 2, og som ikke afholdes efter anden lov.«.

6. I § 26 ændres »ansøgninger, fremskaffelse af oplysninger og dokumentation samt om forelæggelse af sager for revaliderings- og pensionsnævnet.« til: »ansøgninger samt fremskaffelse af oplysninger og dokumentation.«.

7. § 33 affattes således:

»§ 33. Pension udbetales månedsvis forud fra den 1. i måneden efter, at der er ansøgt om pension, og lovens betingelser er opfyldt. Pension til personer under 67 år kan dog tidligst udbetales fra den 1. i måneden efter, at der er truffet afgørelse om pension.«.

8. § 35 ophæves.

9. I § 44, stk. 1, ændres »skal rejse sag« til: »træffer afgørelse«.

10. § 50, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser om ret til ydelser efter denne lov kan påklages til det sociale ankenævn.«.

11. I § 50, stk. 2, udgår: »revaliderings- og pensionsnævnet eller«.

12. I § 50, stk. 3, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

13. I § 50, stk. 4, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«, og »eller Den Sociale Ankestyrelse« udgår, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale anke-

nævnet«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til : »det sociale ankenævnet«.

14. I § 51, stk. 1, ændres »amtsankenævnet« til : »det sociale ankenævnet«.

15. § 51, stk. 2, ophæves.

16. § 52 affattes således:

»§ 52. Staten afholder kommunernes udgifter til pension efter §§ 12, 14, 16 og 18 til personer, der er fyldt 60 år. Kommunernes udgifter til pension efter §§ 14, 16 og 18 til personer under 60 år afholdes af staten med 50 pct.

Stk. 2. Kommunernes udgifter til personligt tillæg efter § 17 afholdes af staten med 75 pct.

Stk. 3. Den kommunale andel af de udgifter, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt., afholdes i de første 6 år efter tilkendelsen af pension af den kommune, der har truffet afgørelse om tilkendelse af pension efter § 59, jf. § 57, uanset om pensionisten fraflytter kommunen, og uanset om den ny bopælskommune tilkender en højere pension. Den kommune, der har truffet afgørelse om pension, afholder dog udgiften hertil, så længe pensionisten er optaget i institution i en anden kommune, jf. § 58, og indtil pensionisten efter tilkendelsen af pension sammenlagt har boet uden for institutionen i 6 år.

Stk. 4. Staten afholder udgifterne til pension efter udløbet af 6-årsperioden, hvis pensionisten tager fast bopæl i udlandet, eller hvis pension tilkendes efter § 59, jf. § 57, til personer, der ikke har fast bopæl her i riget. Hvis pensionisten ikke har haft fast bopæl her i riget, afholder staten udgifterne til pension.«.

Stk. 5. Socialministeren fastsætter nærmere regler om refusion, regnskabsaflæggelse og revision.«.

17. I § 58 ændres »bevarer pligten efter § 57, hvis den får en pensionist« til : »har pligt efter § 57 for de personer, der får tilkendt pension eller modtager pension og er«.

18. I § 59, stk. 1, ændres »Revaliderings- og pensionsnævnet« til : »Kommunalbestyrelsen«.

19. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres »nævnet« til : »kommunalbestyrelsen«.

20. I § 59, stk. 2, ændres 2 steder »Nævnet« til : »Kommunalbestyrelsen«.

21. I § 59, stk. 3, 1. pkt., ændres »Nævnet« til : »Kommunalbestyrelsen« og »§ 24« ændres til : »§ 22«.

22. § 59, stk. 3, 2. og 3. pkt. ophæves.

23. I § 59, stk. 4, ændres »Nævnet« til : »Den Sociale Ankestyrelse«.

24. I § 60, stk. 1, ændres »revaliderings- og pensionsnævnet« til : »sociale ankenævnet«.

§ 4

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

2. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for Den Sociale Ankestyrelse« til : »det sociale ankenævnet«.

3. § 15, stk. 2, ophæves.

4. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »Amtsankenævnets« til : »Det sociale ankenævns«.

5. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres i 1. pkt. »amtsankenævnet eller Ankestyrelsen« til : »det sociale ankenævnet«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til : »Det sociale ankenævnet«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til : »det sociale ankenævnet«.

6. I § 15 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved behandlingen af skønmæssige afgørelser efter denne lov, der er truffet af de kommunale myndigheder, som er nævnt i den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, 2. pkt., kan de sociale ankenævnet og Ankestyrelsen kun tilside-sætte skønnet, hvis det er ulovligt eller åbenbart urimeligt.«.

7. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet« til : »det sociale ankenævnet«, og i 2. pkt. ændres »§ 15, stk. 3, og stk. 4, 2.-4. pkt.« til : »§ 15, stk. 2, og stk. 3, 2.-4. pkt.«.

8. § 16, stk. 2, ophæves.

9. I § 30, stk. 1, udgår »eller revaliderings- og pensionsnævnet« og »(nævnet)«.

10. I § 31, stk. 4, og § 35, ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

11. § 44, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og stk. 10.«.

12. § 44, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, samt efter de hidtidige regler i § 42, stk. 4, 7 og 8, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.«.

13. § 58, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån efter stk. 3.«.

14. I § 58, stk. 11, ændres »lovgivningen om social ulykkesforsikring« til: »arbejdsskadeforsikringslovgivningen«.

15. I § 83, stk. 3, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner for Den Sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

16. I § 91 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan oprette og drive beskyttede virksomheder m.v., som især er beregnet for personer med bopæl i kommunen.«.

17. I § 94, 2. pkt. ændres »alene« til: »især«.

18. I § 108, stk. 2, ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 5.

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1987, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 1, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner til Den

Sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 17, stk. 2, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

3. I § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet eller Den sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn« og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

4. I § 18, stk. 1, ændres »amtsankenævn« til: »det sociale ankenævn«.

5. § 18, stk. 2, ophæves.

§ 6

I lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 389 af 7. juni 1989, affattes § 40, stk. 6, således:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for det sociale ankenævn, der har den endelige administrative afgørelse.«.

§ 7

I lov om erstatning til besættelsestidens ofre, jf. lovbekendtgørelse nr. 472 af 4. august 1988, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 794 af 30. november 1990, udgår i § 30, stk. 1, », eventuelt revaliderings- og pensionsnævnets«.

§ 8

I lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 794 af 30. november 1990 affattes § 30, stk. 1, således:

»Stk. 1. Staten afholder kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 13 uger, jf. § 25, stk. 1, og udgifterne til barseldagpenge. I øvrigt afholder staten 50 pct. af kommunens udgifter til dagpenge.«.

§ 9

I lov nr. 350 af 4. juni 1986 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 22, stk. 3, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

3. I § 22, stk. 6, ændres i 1. pkt. »amtsankenævnet eller ankestyrelsen« til: »det sociale ankenævn«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 10

I lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, ændres i § 23 a, stk. 1, 1. pkt., »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 11

I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 571 af 8. august 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 31, nr. 1, affattes således:

»1) i den sociale styrelseslov bortset fra § 3 og §§ 16 – 18,«

2. § 32 ophæves.

3. § 35 ophæves.

§ 12

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 1. august 1988, som ændret senest ved § 17 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 63, stk. 1, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for boligministeren« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 63, stk. 2, 1. pkt., ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

3. I § 63, stk. 3, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet eller boligministeren« til: »det sociale ankenævn«.

4. I § 63, stk. 3, 3. pkt., ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn«.

5. I § 63, stk. 3, 4. pkt., ændres »amtsankenævnets« til: »det sociale ankenævns«, og »amtsankenævnet« ændres til: »det sociale ankenævn«.

6. I § 63, stk. 4, ændres »amtsankenævnets« til: »det sociale ankenævns«.

7. § 63 a ophæves.

§ 13

I lov om offentlig sygesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 490 af 21. juli 1986, som ændret senest ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen (magistraten) efter denne lov kan indbringes for det sociale ankenævn. Kommunalbestyrelsens (magistratens) afgørelser om de i § 13 omhandlede ydelser kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

2. § 24, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Klage til det sociale ankenævn og Ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det sociale ankenævn og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af ankefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom træffes af formanden for det sociale ankenævn eller chefen for Ankestyrelsen.«.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. Dog træder § 4 nr. 11-13 og § 15 i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnene nedlægges den 30. juni 1992. De sager, som ikke er afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene senest denne dato overgår til de sociale ankenævn til afgørelse efter reglerne i lov om social pension som gældende indtil den 1. januar 1992. Sagerne kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse efter de hidtil gældende regler. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævnene ophører den 30. juni 1992.

Stk. 3. Amtsankenævnene nedlægges den 31. december 1991. De sager, som ikke er afgjort af amtsankenævnene senest denne dato, overgår til de sociale ankenævn til afgørelse. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af amtsankenævnene ophører den 31. december 1991.

Stk. 4. Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner træffer afgørelse i de sager, der er afgjort af Københavns og Frederiksberg kommuner og indbragt for Den Sociale Ankestyrelse, og som Ankestyrelsen ikke har afgjort senest den 31. december 1991. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog træffe afgørelse i sager, der overføres fra formanden for nævnet til udvidet vøtering i Ankestyrelsen i overensstemmelse med den sociale styrelseslovs § 17, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1. Ankestyrelsen kan endvidere optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til principiel behandling indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for Ankestyrelsen. 1.-7. pkt. finder ikke anvendelse på afgørelser truffet i medfør af bistandslovens afsnit VIII.

Stk. 5. Ansøgninger om pension efter §§ 14, 16 og 18 i lov om social pension og ansøgninger om hjælp til etablering af selvstændig virksomhed eller erhvervelse af motorkøretøjer efter §§ 43 og 58 i lov om social bistand, som revaliderings- og pensionsnævnet har modtaget med kommunernes indstilling inden den 1. januar 1992, afgøres af revaliderings- og pensionsnævnet. I de pensionssager, som revaliderings- og pensionsnævnet har modtaget med kommunens indstilling, anvendes reglerne i lov om social pension, som gældende indtil den 1. januar 1992. Revaliderings- og pensionsnævnets afgørelser kan påklages efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Såfremt kommunalbestyrelsen efter den 1. januar 1992 forhøjer en allerede tilkendt pension efter §§ 14, 16 og 18, afholder staten 50 pct. af udgifterne til forhøjelsen. Staten afholder udgifterne til pension til personer, der den 1. januar 1992 har ophold i en institution efter bistandsloven § 112, stk. 1, og som får tilkendt pension efter dette tidspunkt.

Stk. 7. Funktionsperioden for medlemmerne af de sociale ankenævn, jf. § 16, stk. 1 og 2, i den sociale styrelseslov som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, vil første gang være fra den 1. januar 1992 til den 30. juni 1994.

§ 15

Stk. 1. Staten tilbyder de amtskommunale tjenestemænd, som den 31. december 1991 er tjenestegørende ved de i henhold til den sociale styrelseslov nedsatte ankenævn, ansættelse fra den 1. januar 1992 som statstjenestemænd i tilsvarende stillinger med henblik på varetagelse af opgaverne i de sociale ankenævn. Ansættelsen tilbydes på de vilkår, der gælder for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke herved sker en forringelse af de pågældendes hidtidige løn- og andre ansættelsesvilkår.

Stk. 2. Staten tilbyder endvidere de amtskommunale tjenestemænd, der den 31. december 1991 er tjenestegørende ved de i henhold til den sociale styrelseslov nedsatte revaliderings- og pensionsnævn, ansættelse fra den 1. januar 1992 eller senere, dog senest fra den 1. juli 1992, på vilkår som anført i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt en amtskommunal tjenestemand, der har fået tilbudt ansættelse i henhold til stk. 1 eller 2, ikke ønsker ansættelse som statstjenestemand, opretholdes den amtskommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår under tjenestemandens udførelse af de tilbudte opgaver i staten.

Stk. 4. En tjenestemand, som i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse under udførelse af de tilbudte statslige opgaver, har ikke krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension på grund af den opgaveomlægning, der sker i forbindelse med oprettelsen af de sociale ankenævn. Tjenestemanden har pligt til at underkaste sig de forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som følger af denne opgaveomlægning.

Stk. 5. En tjenestemand, som vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse, kan senest den 31. december 1996 søge overgang til ansættelse som statstjenestemand på vilkår som nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Staten refunderer amtskommunen udgifterne til løn til de amtskommunale tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse, så længe de udfører arbejde for staten.

Stk. 7. Såfremt staten ikke længere har behov for beskæftigelse af en tjenestemand, som har valgt at opretholde den amtskommunale ansættelse, kan staten efter forudgående varsling af vedkommende amtskommune bringe tjenestemandens arbejdsforhold til staten til ophør med det for tjenestemanden gældende opsigelsesvarsel.

Stk. 8. Staten afholder eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge og udbetaler pension til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 1, 2 og 5 overgår til ansættelse som statstjenestemænd. Amtskommunen refunderer staten den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til tjenestemandens pensionsalder ved overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 9. Staten refunderer amtskommunen eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale

ansættelse, og hvis tjeneste i staten senere bringes til ophør efter stk. 7.

Stk. 10. Amtskommunen udbetaler pensionen til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse. Staten refunderer amtskommunen den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til den pensionsalder, tjenestemanden har optjent efter overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 11. Stk. 2 – 10 finder tilsvarende anvendelse for kommunale tjenestemænd ved Revaliderings- og Pensionsnævnet for Københavns og Frederiksberg kommuner og disse kommuner.

Stk. 12. Den endelige administrative afgørelse af tvivlsspørgsmål efter stk. 1 – 11 træffes af finansministeren efter forhandling med de involverede parter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en i det væsentlige uændret gennemførelse af lovforslag nr. L 64, som blev fremsat den 7. november 1990, og som var til 1. behandling den 15. november 1990, jf. Folketingstidende 1990-91, 1. samling, Forhandlingerne sp. 1585 og 2032 samt tillæg A, sp. 1823.

I løbet af 70'erne skete der på en række områder en omlægning fra statslige refusioner tilknyttet de enkelte foranstaltninger til generelle tilskud, der ikke er belagt med bindinger, og som af den modtagende myndighed derfor kan sidestilles med skatteindtægter. På det sociale område blev der gjort tilsvarende overvejelser, bl.a. i en arbejdsgruppe, nedsat i 1980, der skulle undersøge finansieringsforholdene på det sociale område. På baggrund af arbejdsgruppens betænkning, der bl.a. gennemgik forskellige hovedhensyn ved tilrettelæggelsen af finansieringsreglerne, blev der i 1985 fremsat lovforslag om ændring af nogle af finansieringsreglerne i bistandsloven. Lovforslaget, der blev vedtaget som lov nr. 262 af 6. juni 1985, trådte i kraft den 1. januar 1987.

Lovændringen indebar, at en række sociale udgifter, som tidligere blev afholdt af (amts-)kommunerne med refusion fra staten, overgik til fuld kommunal og amtskommunal finansiering. Ændringen berørte områder som dagforanstaltninger for børn og unge, institutioner for ældre m.v., hjemmehjælp og hjælpemidler, omsorgsarbejde m.v.

Med omlægningen har det været hensigten at give (amts-)kommunerne større handlefrihed på det sociale område, ligesom omkostningsbevidstheden ville blive tillagt større vægt, når den ansvarlige myndighed selv afholder omkostningerne ved den enkelte foranstaltning.

Omlægningen havde endelig til formål at fremme en finansieringsmæssig neutralitet mellem sammenhængende ydelser med henblik på at understøtte valget af de samfundsmæssigt bedste løsninger.

Det var oprindeligt hensigten, at reglerne om finansiering af førtidspensionerne skulle have været ændret samtidig med henblik på at inddrage kommunerne i finansieringen af disse ydelser. Der blev imid-

lertid ikke fremsat forslag herom, da de kommunale organisationer ikke på dette tidspunkt ønskede ændringer på området. Men ifølge bemærkningerne til lovforslaget ville spørgsmålet blive taget op, hvis der senere viste sig behov herfor.

Der har efterfølgende været ført flere forhandlinger med de kommunale organisationer om omlægning af refusionerne for førtidspension og andre sociale ydelser. Det er sket bl.a. på baggrund af de (næsten) årlige aftaler, der indgås med de kommunale parter om den kommunale økonomi for de(t) kommende år.

Finansieringsreglerne, der fastlægger, hvem der skal afholde udgifterne ved en offentlig aktivitet og med hvilken procentdel, har således længe været genstand for drøftelser. Et tilbagevendende tema under disse drøftelser har været, om og i hvilket omfang finansieringsreglerne har indflydelse på omfanget af og niveauet for de forskellige sociale ydelser.

Interessen for en finansieringsomlægning skyldes såvel de tidligere regerings som den nuværende regerings ønske om at få en ensartet finansiering af de sociale overførselsindkomster, der i et vist omfang kan erstatte hinanden, og at få kommunerne inddraget i finansieringen af disse udgifter. Med ensartet refusionsprocent ønskes de faktiske omkostninger ved en given ydelse afspejlet, således at den måde, hvorefter finansieringen deles mellem forskellige offentlige myndighedsniveauer, ikke er afgørende for, hvilken ydelse der vælges. Hensynet til ansøgeren/modtageren får en øget vægt. Den kommunale medfinansiering af de sociale ydelser – set i forhold til finansieringen af de aktiverende foranstaltninger – skal samtidig øge interessen for at prioritere de forebyggende, arbejdsmarkedsrettede aktiviteter højt, således at ydelsesperioden begrænses mest muligt.

Siden de første drøftelser om finansieringsomlægning blev påbegyndt, er interessen for at anvende udgifterne til de passive, sociale ydelser på en mere aktiv og konstruktiv måde øget. Dette har bl.a. sammenhæng med, at flere forskningsundersøgelser har vist, at for personer, der har en arbejdsevne af et rimeligt omfang, er kontanthjælp og førtidspension ikke en god eller hensigtsmæssig måde at løse sociale proble-

mer på. Udbetaling af sociale ydelser i selv forholdsvis begrænsede perioder medfører således en risiko for, at modtagerne gøres mere passive og fastlåste end den oprindelige årsag, den sociale begivenhed, egentlig gav grundlag for.

Det er således væsentligt, at de foranstaltninger, der kan gøre ansøgere eller modtagere af sociale ydelser selvhjulpne, bliver iværksat hurtigt. Der skal derfor gøres en indsats for at fremme de initiativer af aktiv karakter, der kan begrænse ydelsesperioden mest muligt. Nødvendigheden heraf kommer også til udtryk ved fordelingen af de udgifter, der vedrører arbejdsledige. Af de ca. 40 mia. kr., der årligt anvendes på personer uden arbejde, anvendes ca. 1/5 på aktivering, det vil sige beskæftigelsestilbud, uddannelsesforanstaltninger mv., mens ca. 4/5 anvendes passivt, det vil sige til kontanthjælp, arbejdsløsheds- og sygedagpenge samt almindelig førtidspension.

Med baggrund i ovennævnte, har Regeringen prioriteret den aktiverende indsats meget højt. Konkret har dette allerede givet sig udslag i indførelse af ungdomsydelsen for de 18-19 årige, ændring af sygedagpengeloven med henblik på begrænsning af dagpengeperioden og indførelse af en bruttorevalideringsydelse. Der er desuden gennemført en hjemmel for kommunerne til at udføre arbejdsformidling for kontanthjælpsmodtagere m.fl., samt en ny lov om kommunal beskæftigelsesindsats, hvorefter bl.a. ansvaret for og administrationen af beskæftigelsesindsatsen over for særligt udsatte grupper er udlagt til kommunerne.

I forbindelse med sidstnævnte ændring, der træder i kraft den 1. januar 1991, omlægges også finansieringen af beskæftigelsesindsatsen. Det såkaldte pligtbeløb ophæves, og den kommunale beskæftigelsesindsats vil i fremtiden blive finansieret dels af et tilskud fra en tilskudspulje på ialt ca. 900 mill. kr., der fordeles til kommunerne i forhold til antallet af personer, der omfattes af kommunale beskæftigelsesinitiativer, og dels af en statslig udbetaling på 2.000 kr. månedlig pr. person, der svarer til statens sparede refusion af udgifter til kontanthjælp til personer i aktiv-ordninger.

Forslaget om omlægning af finansieringen af beskæftigelsesindsatsen blev stillet under de såkaldte 4-partsdrøftelser i foråret 1990. Det blev her drøftet hvilke initiativer, der kunne iværksættes for at give de unge arbejdsledige bedre og flere tilbud om aktiverende foranstaltninger.

Grundlaget for forslaget om den nye finansieringsordning har været en refusionsprocent på 50 for de alternative, sociale ydelser. Set i forhold til en kommunal medfinansiering på 50 pct. for de sociale ydelser, er det med finansieringsomlægningen gjort mere

attraktivt for kommunerne at iværksætte aktiverende, arbejdsmarkedsrettede foranstaltninger.

Nærværende forslag om ændring af refusion for førtidspension og sygedagpenge til 50% ligger således i direkte forlængelse af de nævnte ændringer.

I de senere år, senest med den ovennævnte finansieringsændring på bistandslovens område, er tendensen gået fra detaljeret regelstyring i retning mod mere rammepræget styring. I samme retning trækker det udbredte ønske om decentralisering og regelforenklaring, herunder ønsket om i mindre grad at styre via regler, der i for høj grad er præget af hensynet til millimeterretfærdighed.

Der har da også i samtlige drøftelser med de kommunale parter om refusionsomlægning m.v. været enighed om, at det følger af de almindelige principper for opgave- og byrdefordeling, at en kommunal medfinansiering af førtidspensioner nødvendigvis må medføre, at kommunerne får tillagt kompetencen til at tilkende førtidspension. Hermed styrkes også de lokale kræfter, og ansvaret for en forstærket beskæftigelses- og revalideringsindsats, det forebyggende element, sammenkædes med en decentralisering af kompetencen, hvilket samlet danner en helhed.

Ved udlægningen opnås, at sagsbehandlingstiden nedbringes væsentligt, hvorved der hurtigere skabes klarhed for borgeren. Kommunerne får samtidig det samlede ansvar med dertil hørende handlemuligheder og kompetence for ansøgere/modtagere af sociale ydelser. Det er kendskabet til og mulighederne på det lokale område, eksempelvis udnyttet via samarbejde med de lokale repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, der er afgørende for, at en aktiv og forstærket indsats på beskæftigelsesområdet kan nå sit egentlige mål.

Fleere forhold taler således for, at der også med hensyn til overførselsindkomsterne bør ske en finansieringsomlægning, og dermed en styrkelse af kompetencen og ansvaret på kommunalt niveau.

På baggrund af ovennævnte har Regeringen og Kommunernes Landsforening den 27. september 1990 indgået en aftale om bl.a. kommunal medfinansiering af sociale overførselsindkomster. Aftalen er kommet i stand efter et grundigt forarbejde i en arbejdsgruppe, der har beskæftiget sig med finansiering, revalidering og førtidspension m.v. (Rapport fra Arbejdsgruppen om finansiering, revalidering og førtidspension m.v. af september 1990 med 2 undergrupperapporter som bilag). I arbejdsgruppen har deltaget repræsentanter fra de kommunale organisationer og de involverede ministerier.

Aftalens hovedidé er, at den styrkelse af den aktiverende, arbejdsmarkedsrettede indsats, som på

mange andre måder er iværksat, skal fremmes yderligere med aftalens indhold.

Hovedelementerne i aftalen er:

- Refusionsomlægning.
- Kommunal tilkendelseskompetence på førtidspensionsområdet.
- Omlægning af ankesystemet på det sociale område.
- Forenkling af førtidspensionssystemet.
- Kommunal budgetgaranti.

Refusionsomlægning.

Ifølge aftalen foreslås der, som led i aktiveringen af ansøgere og modtagere af sociale overførselsindkomster, indført en fælles refusionsprocent på 50 for de sociale ydelser, der i et vist omfang kan erstatte hinanden. Udgifter til sygedagpenge og førtidspension skal således herefter refunderes med samme procent som kontanthjælp.

Der er mellem Regeringen og Kommunernes Landsforening enighed om, at en omlægning efter disse retningslinjer vil give en bedre tilskyndelse til at vælge aktive ydelser frem for passive.

For at begrænse de byrdefordelmæssige konsekvenser af finansieringsomlægningen for kommunerne omfatter den kommunale medfinansiering kun pensioner for personer under 60 år, og kun de førtidspensioner, der tilkendes af kommunerne, jf. nedenfor. Hvis modtageren fraflytter kommunen, beholder tilkendelsekommunen dog kun pligten til at afholde den kommunale del af udgiften i 6 år fra tilkendelsestidspunktet, hvorefter tilflytningskommunen overtager den kommunale andel.

Med henblik på at opnå harmoni mellem økonomisk ansvar, handlemuligheder og kompetence foreslås i aftalen, at refusionsprocenten forhøjes fra 75 til 100 for de sygedagpenge, kommunen udbetaler som dagpengemyndighed i de første 13 uger af sygeperioden og for barseldagpenge i hele ydelsesperioden.

I overensstemmelse med aftalen foreslås som en del af dette lovforslag reglerne om refusion ændret i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og i lov om social pension.

Kommunal tilkendelseskompetence på førtidspensionsområdet.

I overensstemmelse med de almindelige finansieringsprincipper bør økonomisk ansvar og kompetence følges ad. Der er efter aftalen derfor enighed om, at Regeringen skal fremsætte lovforslag om, at kommunerne skal overtage kompetencen til at tilkende førtidspension m.v., samt træffe afgørelse om hjælp til etablering af selvstændig virksomhed eller erhvervelse af motorkøretøj efter bistandslovens § 43 eller § 58. Behandlingen af disse sager tilrettelægges

af kommunerne på tilsvarende vis som andre sager på det sociale område, som kommunerne træffer afgørelse i.

Der henvises til bilag 1 og 2 med organisationsdiagrammer for den organisatoriske struktur vedrørende anke og førtidspension i dag og i fremtiden.

Som et integreret element i forslaget om udlægning af tilkendelseskompetencen, der på lidt længere sigt forventes at begrænse sagsbehandlingstiden mærkbart, foreslås de hidtidige regler om forskud på førtidspension ophævet. I tilknytning hertil foreslås, at førtidspension tilkendes med virkning fra afgørelsestidspunktet.

Med aftalens forslag om udlægning af tilkendelseskompetencen på førtidspensionsområdet m.v. nedlægges revaliderings- og pensionsnævnene.

Den del af aftalen, der vedrører forslag om udlægning af tilkendelseskompetencen, udmøntes med dette lovforslag og indenrigsministerens forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner (refusionsomlægning og budgetgaranti).

Omlægning af ankesystemet på det sociale område.

I tilknytning til decentraliseringen af tilkendelseskompetencen for førtidspension m.v. foreslås, at ankesagsbehandlingen af disse sager tilsvarende decentraliseres fra afgørelse i Den Sociale Ankestyrelse til afgørelse i regionale nævn. Med henblik på at opnå et forenklet system og at samle ekspertisen vedrørende behandling af ankesager, der vedrører det sociale område, foreslås, at der for hvert amt oprettes sociale ankenævn til afgørelse af klagesager, der i dag behandles af amtsankenævnet samt klagesager vedrørende førtidspension m.v.

De sociale ankenævn skal ligesom de hidtidige amtsankenævn være statslige og have statsamtmanden som formand.

For at styrke formandshvervet, bl.a. ved at øge kendskabet til det sociale område på lokalt niveau, give bedre indblik i den almindelige sagsforberedelse, prioritering af sagsoplysninger m.v., foreslås det, at sekretariatet for det sociale ankenævn placeres i statsamtet. Denne placering er endvidere begrundet i, at tilkendelse af førtidspension og andre sociale ydelser berører forholdet mellem stat og kommuner.

Det sociale ankenævn skal udover ankesagsbehandlingen varetage vejledningsvirksomhed m.v. over for kommunerne om praksis på de områder, nævnet varetager.

Efter aftalen foreslås, at det sociale ankenævn foruden formanden skal bestå af repræsentanter for amtets primærkommuner. Ved behandling af de sager, som de nuværende revaliderings- og pensionsnævn

træffer afgørelse i, det vil sige om tilkendelse af førtidspension m.v. efter pensionsloven, samt støtte til etablering af selvstændig virksomhed eller erhvervelse af motorkøretøj efter bistandsloven, tiltrædes det sociale ankenævn af 2 repræsentanter, udpeget efter indstilling af invalideorganisationerne.

I overensstemmelse med den nuværende klagemulighed for afgørelser, truffet af amtsankenævnene, foreslås det i aftalen, at principielle klagesager på førtidspensionsområdet m.v. tilsvarende kan optages til behandling af Den Sociale Ankestyrelse.

Der henvises til bilag 1 og 2.

De forslag, der svarer til aftalens indhold om omlægning af ankesystemet, er indarbejdet i dette lovforslag.

Forenkling af førtidspensionssystemet.

Med henblik på at lette kommunernes nye opgaver på førtidspensionsområdet set i sammenhæng med den øgede prioritering af de aktiverende, arbejdsmarkedsrettede foranstaltninger foreslås efter aftalen, at førtidspensionssystemet forenkles, således at antallet af pensionstyper reduceres fra fem til to.

Forenkling af førtidspensionssystemet indgår ikke i dette lovforslag. Det påregnes, at der på et senere tidspunkt vil blive fremsat lovforslag herom, idet forslaget må afvente en principiel, politisk stillingtagen til antallet af førtidspensionstyper. Overvejelserne bør ske i sammenhæng med det resultat, der viser sig fra udvalget om ligestilling af pensionister (»bruttoficering«). Udvalgsarbejdet afsluttes omkring den 1. marts 1991.

Kommunal budgetgaranti.

I aftalen mellem Regeringen og Kommunernes Landsforening indgår endelig, at der foreslås indført en kommunal budgetgaranti. Aftalen herom har også baggrund i bestræbelserne på at fremme den aktive, arbejdsmarkedsrettede linje, idet der blandt parterne er enighed om, at Regeringens aktiveringspolitik vil kunne medføre, at kommunerne får ansvaret for en større personkreds, end de hidtil har haft.

Forslaget om kommunal budgetgaranti indgår ikke i dette lovforslag. Der henvises derfor til det af Indenrigsministeren samtidig fremsatte lovforslag, jf. ovenfor.

For så vidt angår det nærmere indhold af forslagene om refusionsomlægning, kommunal tilkendelseskompetence på førtidspensionsområdet samt omlægning af ankesystemet henvises til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ændringen af refusionsprocenten på udgiften til førtidspension vil medføre kommunale merudgifter på ca. 370 mio. kr. i 1992. I årene 1993 til 1995 skønnes udgifterne til ca. 1110 mio. kr., ca. 1740 mio. kr. og ca. 2310 mio. kr. Udgiften er beregnet under forudsætning af samme antal pensionstilkendelser til personer under 60 år, som gennemsnit af årene 1985 til 1989. I 1992 er der dog regnet med 10 pct. færre udgifter primært på grund af lidt længere sagsbehandlingstid i forbindelse med påbegyndelsen af kommunal tilkendelse af pension.

Udgifterne til de kommunalt tilkendte førtidspensioner er en del af den mellem regeringen og KL aftalte budgetgaranti. Kommunerne vil blive kompenseret for merudgiften via bloktilskuddet, således at kommunerne samlet ikke vil lide tab.

De samlede økonomiske konsekvenser af 100 pct. statslig refusion på kommunernes udgifter til barseldagpenge, 100 pct. statslig refusion på kommunernes udgifter til sygedagpenge i de første 13 uger og 50 pct. statslig refusion på kommunernes udgifter til sygefravær over 13 uger skønnes til statslige merudgifter på ca. 1,1 mia. kr.. Der vil ske en reduktion af kommunernes bloktilskud af tilsvarende størrelse.

Forskydningen af pensionsudbetalingen for nye førtidspensionister til tidspunktet for tilkendelsen vil medføre en statslig besparelse på udgifterne til førtidspension.

I 1992 skønnes besparelsen på førtidspension til ca. 730 mio. kr. samtidig vil der være merudgifter til kontanthjælp på skønsmæssigt 240 mio. kr., således at nettobesparelsen vil blive ca. 490 mio. kr. Der er ved beregningen af udgifterne til kontanthjælp forudsat en lidt længere kommunal sagsbehandlingstid i 1992 end den nuværende. Fra 1993 skønnes merudgiften til kontanthjælp til 225 mio. kr. under forudsætning af den nuværende kommunale sagsbehandlingstid, således at nettobesparelsen bliver 505 mio. kr.

Kommunerne skal via bloktilskuddet kompenseres for halvdelen af merudgifterne til kontanthjælp.

Ophævelsen af reglen om forskudsvis udbetaling af pension vil betyde, at kommunerne vil få en likviditetsgevinst på ca. 150 mio. kr.

Der forventes betydelige administrative lettelser og besparelser i forbindelse med udlægningen af førtidspensionssagerne og omlægningen af ankesystemet.

Lovforslaget forventes at give administrative besparelser for den offentlige sektor som helhed svarende til ca. 205 årsværk, når omlægningen er fuldt gennemført i 1994.

F. t. l. vedr. den sociale styrelseslov m.m.

Personaleforbrug omregnet til årsværk	Nuværen- de	Efter- omlæg- ning
Amtskommunerne incl. København og Frederiksberg Staten	430 90	0 315
	520	315

Udlægningen af tilkendelseskompetencen i førtidspensionssager til kommunerne indebærer, at revaliderings- og pensionsnævnene og deres sekretariater i amtskommunalt regie, nedlægges. Herved opnås en reduktion af personaletallet svarende til 270 årsværk årligt.

Omlægningen af ankesystemet indebærer en reduktion af personaletallet i Den Sociale Ankestyrelse på 49 årsværk, når reduktionen er fuldt gennemført. Hertil kommer den almindelige reduktion, som udgør 6 årsværk.

Amtsankenævnenes opgaver og det tilsvarende personaleforbrug mv. i sekretariaterne, der nu er i amtskommunalt regie, overtages af de sociale ankenævn. Sekretariaterne for de sociale ankenævn uden for Københavns og Frederiksberg kommuner tilknyttes statsamterne. Sekretariatet for Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner hører under Socialministeriet.

Udlægningen af førtidspensionssagerne og en omlægning af den sociale administration i København, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 1, forventes at give en stigning i antallet af klagesager. Herved bliver der en mindre forøgelse af personaleforbruget i de sociale ankenævn i forhold til personaleforbruget i amtsankenævnene og Den Sociale Ankestyrelse. Endvidere indebærer omlægningen, at der gives mulighed for at anke sager, afgjort i de sociale ankenævn på førtidspensionsområdet og sager afgjort af Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner, til Den Sociale Ankestyrelse. Ankestyrelsen kan dog kun optage disse sager til behandling, hvis sagen skønnes af principiel betydning.

Kommunerne

Det forventes, at omlægningen vil medføre en forstærket indsats vedr. aktivering, revalidering mv. Det er samtidig hensigten, at der bliver et lavere antal tilkendelser af førtidspension i kommunerne.

I førtidspensionssager vil kommunerne i modsætning til i dag skulle træffe afgørelse. Det medfører i princippet ingen forskel i forhold til i dag, hvor sagerne skal være færdigbehandlede inden indstilling til revaliderings- og pensionsnævnene.

Samlet set forventes omlægningen ikke at medføre

behov for ansættelse af yderligere personale i kommunerne.

Revaliderings- og pensionsnævnene

Revaliderings- og pensionsnævnene behandler i dag ca. 46.000 sager årligt. Der er i dag medarbejdere svarende til 270 årsværk beskæftiget med førtidspensionssager m.v. i nævnsssekretariaterne i amtskommunalt regie. Vederlag til formænd og medlemmer i nævnene udgør i alt 9,8 mill. kr. årligt.

Som følge af omlægningen forventes sagstallet i revaliderings- og pensionsnævnene reduceret med ca. 32.000 sager til ca. 14.000 sager i 1992. Personaleforbruget i nævnsssekretariaterne forventes tilsvarende reduceret med 187,7 årsværk i 1992 til 82,3 årsværk.

Revaliderings- og pensionsnævnene og dermed sekretariaterne vil med omlægningen blive nedlagt med udgangen af juni 1992.

Uafsluttede sager i revaliderings- og pensionsnævnene pr. 1. 7. 1992 vil overgå til de sociale ankenævn, der i disse sager træffer afgørelse som første instans. De sociale ankenævns afgørelser vil kunne indankes til Den Sociale Ankestyrelse.

De sociale ankenævn

De sociale ankenævn vil overtage de klagesager over revaliderings- og pensionsnævnenes afgørelser, som Den Sociale Ankestyrelse i dag behandler vedr. førtidspension og biler mv., samt de klagesager, som amtsankenævnene i dag behandler, over kommunernes afgørelser på bistandslovsområdet mv.

Som følge af omlægningen forventes det, at der vil blive et stigende antal klagesager. Københavns Kommune forbereder endvidere en omlægning af kommunens sociale administration, således at den særlige adgang til prøvelse af de lokale kontorers afgørelser i kommunens centrale administration afskaffes. Denne omlægning forventes at give en stigning på bistandslovsområdet mv., således at antallet af klagesager fra Københavns kommune vil tilnærme sig antallet i det øvrige land.

Det samlede antal mødebehandlede klager i amtsankenævnene over kommunernes afgørelser udgjorde i 1989 ca. 15.700 sager. I nævnsssekretariaterne er der beskæftiget medarbejdere, svarende til ca. 160 årsværk. Udgifterne til medlemmernes vederlag i amtsankenævnene udgør 1,3 mill. kr. årligt.

I Ankestyrelsen udgør antallet af klagesager over kommunernes, amtsankenævnenes og revaliderings- og pensionsnævnenes afgørelser ca. 8.400.

Med stor usikkerhed skønnes antallet af klager over kommunernes afgørelser, der forventes behandlet i de sociale ankenævn, til ca. 25.000, heraf ca.

3.200 vedr. Københavns og Frederiksberg kommuner.

Årsværksforbruget i nævnenes sekretariater til behandling af disse sager, til lægefaglig ekspertise samt til rådgivning og vejledning skønnes til 279 årsværk i 1993 og 1994, heraf 35 årsværk i ankenævnet for Københavns og Frederiksberg kommuner. Det forudsættes, at der etableres i gennemsnit 1 kontorchefstilling ved hvert statsamt samt en stilling som ankenævnschef og 3 kontorchefstillinger ved Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Udgifterne til vederlag til medlemmerne af de sociale ankenævn skal afholdes af Socialministeriet. Vederlaget til medlemmerne forventes fastsat svarende til vederlaget for medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævnene og amsankenævnene, 35,58 kr. pr. sag. (PL medio 91).

De samlede lønudgifter til personalet i nævnenes sekretariater og vederlag til medlemmerne anslås i 1993 og 1994, til 76,6 mill. kr. Udgifterne til vederlag til medlemmerne skønnes til 2,1 mill. kr., og øvrige driftsudgifter skønnes til 27,5 mill. kr. i 1993 og 1994.

Den 1.1. 1992 vil Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg Kommuner modtage de uafsluttede sager i Ankestyrelsen vedr. de to kommuner.

Den 1.7. 1992 vil de sociale ankenævn modtage evt. uafsluttede sager fra revaliderings- og pensionsnævnene. Der vil derfor i 1992 være et merarbejde i de sociale ankenævn svarende til 18 årsværk. Alt i alt skønnes årsværksbehovet i nævnsekretariatene i 1992 til 297 årsværk, heraf 41 årsværk vedr. sekretariatet for Nævnet for Københavns og Frederiksberg kommuner. Til dækning af etableringsudgifter for de nye sociale ankenævn påregnes der engangsudgifter i 1992 på 15,5 mill. kr. Der forventes udgifter til lønninger og vederlag i de sociale ankenævn på ialt 84,0 mill. kr. og øvrige driftsudgifter på i alt 44,6 mill. kr. i 1992.

Den Sociale Ankestyrelse

Ved omlægningen på førtidspensionsområdet og omlægningen af ankesystemet vil Ankestyrelsen opføre at være ankeinstans ved behandlingen af klager over revaliderings- og pensionsnævnenes afgørelser samt over Københavns og Frederiksberg kommuners afgørelser i sociale sager uden for førtidspensionsområdet.

Ankestyrelsen vil fortsat skulle behandle klager over Arbejdsskadesstyrelsens afgørelser vedr. arbejdsskadesager mv. samt kommunernes afgørelser i sager vedrørende hjælpeforanstaltninger uden samtykke overfor børn og unge m.v.. Klager over de sociale an-

kenævns afgørelser vil kunne indbringes til Ankestyrelsen og kan optages til behandling af Styrelsen, hvis sagerne skønnes principielle.

Der forventes kun mindre ændringer i antallet af indkomne sager i Ankestyrelsen i 1992. Når omlægningen er fuldt gennemført i 1994, skønnes antallet af indkomne sager med stor usikkerhed til ca. 3.400.

I forbindelse med udlægningen af førtidspensions-sagerne til kommunerne og omlægningen af ankesystemet forudsættes det, at Ankestyrelsen vil få opgaver vedrørende vejledning af kommunerne. Denne vejledningsfunktion anslås at kræve 7,0 årsværk, heraf en stilling som ankechef.

Under hensyn til ressourceforbruget ved de forskellige sagstyper skønnes det, at årsværksforbruget i Ankestyrelsen vil blive reduceret med 54 årsværk i 1994. Det forudsættes, at antallet af ankechefer i styrelsen reduceres svarende til reduktionen af det øvrige personale.

Lønudgifterne incl. vederlag til de beskikkede medlemmer af Ankestyrelsen anslås at blive reduceret med 0,2 i 1992, 14,6 i 1993 og 15,6 mill. kr. i 1994. Øvrige driftsudgifter i Ankestyrelsen forventes reduceret med 2,6 mill. kr. i 1993 og 2,7 mill. kr. i 1994.

Der er betydelig usikkerhed vedr. skønnet over sagstallene i den nye ankestruktur. Det er derfor hensigten at følge sagsudviklingen nøje med henblik på en evt. justering af ressourceforbruget.

Under hensyn til, at overgangsperioden fra den hidtidige ankestruktur til den nye ankestruktur vil være afsluttet med udgangen af 1993, foretages en vurdering af sagsantal og ressourceforbrug i det kommende ankesystem første gang med udgangen af 1994.

De samlede økonomiske konsekvenser af omlægningen forventes på det administrative område at udgøre følgende:

Mill. kr.	1992	1993	1994
Amtskommunerne	-130,4	-161,3	-161,3
Staten	120,5	78,5	77,4

De økonomiske skøn vedr. lovforslaget forhandles med Kommunernes Landsforening og Amtrådsforeningen i Danmark.

Personalemæssige konsekvenser

Det følger af aftalen mellem Regeringen og Kommunernes Landsforening, at sekretariatsbetjeningen af de nye sociale ankenævn varetages af statsamtterne, i stedet for som hidtil – for de nuværende nævns vedkommende – af amtskommunalt ansat personale. Statsamtændene er allerede i dag formænd for amsankenævnene, og overførslen af sekretariatsop-

gaverne til statsamterne er en udmøntning af forslagene i regeringens handlingsplan for afbureaukratisering samt forslagene fra det af statsministeren nedsatte udvalg om de kommunale opgavers fordeling og finansiering (jf. betænkning 1168/89).

Med henblik på statsamternes varetagelse af sekretariatsopgaverne for de sociale ankenævn er der med lovforslaget tilsigtet en overførsel til statsamterne af amtskommunalt personale ved amtsankenævnene og tjenestemænd ved revaliderings- og pensionsnævne. Herved bevares ekspertisen på området med sekretariatsbetjeningen af de nye ankenævn og amtskommunerne, og Københavns Kommune undgår udgifter til rådighedsløn/ventepenge og pension som følge af opgaveomlægningen.

Når personalebehovet ved de sociale ankenævn er fastlagt, vil det overenskomstansatte personale i Den Sociale Ankestyrelse og ved revaliderings- og pensionsnævne i et vist omfang kunne overføres til statsamterne og Det Sociale Ankenævn for København og Frederiksberg, jf. iøvrigt bemærkningerne til § 15.

Det amtskommunale personales nuværende aflønning kan medføre, at enkelte af årsværkerne ved overførslen til statsamterne skal indplaceres i bevillingslønramme 35-40.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger foreslås de eksisterende revaliderings- og pensionsnævn og amtsankenævn nedlagt.

De afgørelser, der hidtil har været truffet af revaliderings- og pensionsnævne, foreslås henlagt til de kommunale myndigheder, som efter den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, 2. pkt., træffer afgørelse i sager om ydelser til enkeltpersoner. Der er tale om afgørelser vedrørende tilkendelse af førtidspension, hjælp til etablering af selvstændig virksomhed samt støtte til erhvervelse af motorkøretøj.

Denne overførsel af tilkendelseskompetencen til kommunalt regie er en naturlig følge af forslaget om refusionsomlægningen, således at der opnås en sammenhæng mellem økonomisk ansvar og kompetence. Der henvises i øvrigt til forslaget almindelige bemærkninger.

Til afløsning for amtsankenævne foreslås oprettet et socialt ankenævn, der skal videreføre amtsankenævnenes hidtidige virksomhed som klageinstans for en lang række kommunale afgørelser. Samtidig foreslås klager vedrørende kommunernes afgørelser om tilkendelse af førtidspension, hjælp til etablering af

selvstændig virksomhed og støtte til erhvervelse af motorkøretøj henlagt hertil. Der opnås herved en samling af ekspertise vedrørende behandlingen af de sociale klagesager.

Det foreslås, at statsamtmanden bliver formand for nævnet, idet det forudsættes, at statsamtmanden selv blandt statsamtets ansatte udpeger en eller flere stedfortrædere, som fungerer ved dennes forfald. Nævnet består desuden af to repræsentanter for kommunerne i amtet. Disse udpeges af Socialministeren tillige med et antal stedfortrædere efter indstilling fra kommuneforeningen i amtet. Med henblik på at forebygge, at der i visse sager rejses tvivl om medlemmernes habilitet, foreslås det, at medlemmerne ikke kan udpeges blandt de personer, der som udvalgsmedlemmer eller magistratsmedlemmer træffer afgørelse i enkeltsager efter den sociale lovgivning. Det samme gælder ansatte i en kommunal forvaltning, hvis sagsområde omfattes af nævnets kompetence. De gældende regler i styrelsesloven om habilitet m.v. er nu afløst af forvaltningsloven og er derfor ikke medtaget i forslaget.

Ved behandling af sager om tilkendelse af førtidspension m.v., hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed og støtte til erhvervelse af motorkøretøj foreslås nævnet suppleret med to medlemmer udpeget efter indstilling af De Samvirkende Invalideorganisationer.

Hidtil har nævnsmedlemmerne fungeret fra 1. april til 30. marts i en fireårig periode. I praksis har det vist sig vanskeligt at udpege nævnsmedlemmerne med så kort tidsfrist efter den kommunale valgperiodes begyndelse, og det har i en række tilfælde været nødvendigt at forlænge funktionsperioden med nogle måneder. Det foreslås derfor, at funktionsperioden begynder seks måneder efter den kommunale valgperiodes begyndelse.

Statsamterne yder sekretariatsmæssig bistand til nævne.

For Københavns og Frederiksberg kommunes vedkommende foreslås ligeledes oprettet et socialt ankenævn til afløsning af Den Sociale Ankestyrelses behandling af ankesager fra Københavns og Frederiksberg kommuner. Da disse kommuner ikke er omfattet af den amtskommunale inddeling, foreslås det, at ankenævnschefen bliver nævnets formand. Den fornødne sekretariatsmæssige bistand stilles til rådighed af Socialministeriet.

Iøvrigt foreslås nævnet for Københavns og Frederiksberg kommuner sammensat på samme måde som de øvrige nævn.

Med oprettelsen af dette nævn sikres en ensartet ankestruktur over hele landet i modsætning til i dag, hvor klagesager fra Københavns og Frederiksberg kommuner indbringes direkte for Den Sociale Anke-

styrelse. Hertil kommer, at Københavns Kommune har oplyst, at den særlige centrale prøvelse af klagesagerne i Københavns kommune påtænkes afviklet, hvilket medfører en administrativ forenkling i kommunen.

Det foreslås, at nævnene ikke skal være bundet af parternes påstande, hvilket indebærer, at de får kompetence til at ændre de kommunale afgørelser såvel til gunst som til ugunst for klageren uanset klagens formulering. Tilsvarende bestemmelser gælder for Den Sociale Ankestyrelse og de eksisterende amtsankenævn.

Med henblik på at sikre, at nævnenes afgørelser kan korrigeres, såfremt lovgivningen må antages at være anvendt forkert, foreslås det, at nævnsformanden på egen hånd kan indbringe en afgørelse for Den Sociale Ankestyrelse, hvis han eller hun finder, at der er begrundet tvivl om en afgørelses forenelighed med loven. Det findes naturligt, at sådanne sager behandles efter de regler, der efter lov om Den Sociale Ankestyrelse gælder for sager, der ønskes behandlet ved udvidet votering, jf. ankestyrelseslovens § 6, stk. 3, nr. 3. For ikke at gøre denne særlige prøvelse illusorisk er det nødvendigt, at nævnsformanden straks udsætter afgørelsens virkning. Til gengæld foreslås det, at forelæggelsen for Ankestyrelsen skal være modtaget senest 1 uge efter, at afgørelsen er truffet. Overholdes denne frist ikke, får nævnets afgørelse retskraft. Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge senest 8 uger efter sagens modtagelse i Styrelsen. Sagen vil normalt blive afgjort på det grundlag, nævnsformanden har fremsendt til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen er ikke ankeinstans for afgørelser efter lov om individuel boligstøtte. I disse tilfælde vil formanden, hvor der er begrundet tvivl om lovligheden af nævnets afgørelser, på tilsvarende måde kunne indbringe afgørelsen for boligministeren.

Endvidere foreslås det, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte nævnenes forretningsorden. Heri ligger, at socialministeren fastsætter regler for nævnenes generelle virksomhed - herunder om, at formanden i klare tilfælde kan træffe afgørelse uden egentlig nævnsbehandling samt om, at formanden i særlig hastende tilfælde kan træffe en foreløbig afgørelse. I forretningsordenen vil det endvidere blive præciseret, at det, i de tilfælde hvori formanden på egen hånd forelægger en afgørelse for Ankestyrelsen, påhviler formanden at sørge for, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Det foreslås, at nævnene yder vejledning til kommunerne om spørgsmål vedrørende fortolkning af lovgivningen. Det forudsættes, at vejledningsfunktioner vedrørende revalidering og andre aktiveringsforanstaltninger som hidtil udøves af det amtskom-

munale regie, jf. den sociale styrelseslovs § 10, stk. 1, hvorefter amtsrådet vejleder kommunerne i sociale og sundhedsmæssige anliggender.

Tilsvarende er det af væsentlig betydning, at også Ankestyrelsen som øverste ankemyndighed vejleder om fortolkningen af lovgivningen for at sikre en vis ensartethed i praksis på landsplan. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningene til forslaget § 2, nr. 1 og 2.

Til nr. 2

Ændringen er redaktionel.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

I forbindelse med omlægningerne på pensionsområdet, hvorefter kompetencen til at tilkende førtidspension m.v. foreslås henlagt til kommunerne samt den dertil knyttede ny ankestruktur, findes det afgørende nødvendigt at fremme den vejledende virksomhed fra Ankestyrelsen.

Det foreslås derfor, at Ankestyrelsen varetager koordinerende funktioner med hensyn til vejledning om ankeinstansernes praksis.

Der tænkes i denne forbindelse på forbedring af den måde, hvorpå afgørelser af særlig interesse offentliggøres i form af »Sociale Meddelelser« samt afholdelse af møder med de sociale ankenævn og deres sekretariater.

Til brug for denne overordnede vejledningsvirksomhed vil der i forretningsordenen for ankenævne blive medtaget en bestemmelse, hvorefter nævne efter anmodning fra Ankestyrelsen indsender oplysninger om deres praksis.

Det er med forslaget fortsat ikke hensigten, at Den Sociale Ankestyrelse skal udtale sig om reglernes eventuelle anvendelse på endnu ikke afgjorte konkrete tilfælde, idet en sådan responderende virksomhed kunne medføre tvivl om Den Sociale Ankestyrelsens uafhængighed i de konkrete afgørelser.

Til nr. 3 og 4

Ændringerne er redaktionelle.

Til § 3

Til nr. 1 og 2

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, at tildelingskompetencen overføres til kommunalbestyrelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger om omlægning af tilkendelseskompetencen.

Til nr. 3 og 4

Forslaget om at ophæve bestemmelserne er en konsekvensændring af omlægningen af tilkendelseskompetencen.

Til nr. 5

Forslaget er en konsekvensændring.

Kommunen skal efter forslaget afholde udgifter til undersøgelser, lægeerklæringer m.v., som kommunalbestyrelsen pålægger ansøgeren, og som ikke kan afholdes efter anden lovgivning – typisk sygesikrings- eller sygehuslovgivningen.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvensændring af nedlæggelse af revaliderings- og pensionsnævnene.

Kommunen kan tilrettelægge behandlingen af førtidspensionssager på samme måde som andre sociale sager, som kommunen træffer afgørelse i. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det foreslås at ændre det tidspunkt, hvorfra pension til personer under 67 år kan udbetales, fra ansøgningstidspunktet til afgørelsestidspunktet.

Efter de gældende regler udbetales pensionen fra den 1. i måneden efter, at lovens betingelser er opfyldt, dog tidligst fra den 1. i måneden efter, at der er søgt pension. Hvis der træffes afgørelse om pension, sker der efterbetaling af den pension, der er ret til i perioden fra ansøgningen til afgørelsen.

Efter forslaget kan pension tidligst udbetales fra den 1. i måneden efter, at der er truffet afgørelse om pension.

Den hidtidige regel har givet anledning til store administrative og forståelsesmæssige problemer. Forslaget vil således medføre, at komplicerede sager om modregning i efterbetalingen af førtidspension undgås, hvis der i ansøgningsperioden er ydet andre sociale ydelser, fx kontanthjælp efter bistandsloven. Der vil fortsat være mulighed for at modtage sociale ydelser i den periode, hvor ansøgningen behandles.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve adgangen til at yde forskud på førtidspension. Der henvises til bemærkningerne til nr. 8.

Den gældende regel om udbetaling af folkepension fra den 1. i måneden efter ansøgningen opretholdes.

Til nr. 8

Det foreslås at ophæve bestemmelsen om adgangen til at udbetale forskud på pension. Den gældende bestemmelse anvendes i tilfælde, hvor kommunen anser det for sandsynligt, at revaliderings- og pen-

sionsnævnet vil tilkende pension. Fra det tidspunkt, kommunen indstiller ansøgeren til pension, ydes forskud svarende til den forventede pension under sagens behandling i revaliderings- og pensionsnævnet.

Baggrunden for forslaget er, at kommunen ikke længere skal afgive indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet, men i stedet selv træffe afgørelsen.

Forslaget vil medføre en administrativ forenkling, idet der efter gældende regler skal ske efterbetaling eller afkorting/omkontering, når der tilkendes en større eller mindre pension, end der er udbetalt forskud på. Hvis der gives afslag på pension, sker der omkontering af forskuddet til kontanthjælp efter bistandsloven med deraf følgende konsekvenser for skatteberegningen.

Til nr. 9

Forslaget er en konsekvens af, at tildelingskompetencen overføres til kommunalbestyrelsen.

Til nr. 10 – 13

Efter forslaget skal klager over kommunalbestyrelsens afgørelser om pension indbringes for det sociale ankenævn. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 1 om sammensætningen af de sociale ankenævne.

Forslaget indebærer, at klagesager om såvel tildeling af pension som andre afgørelser efter pensionsloven skal afgøres af de sociale ankenævne. Herved opnås ensartet klageveje for alle afgørelser efter pensionsloven.

Forslaget medfører endvidere en decentralisering af ankebehandlingen af klager over afgørelser om førtidspension, idet disse efter de gældende regler behandles af Den sociale Ankestyrelse.

De hidtil gældende regler for klage over amsankenævnets afgørelser efter pensionsloven foreslås videreført, således at også de sociale ankenævns afgørelser i klagesager vedrørende pension kun kan indbringes for Den sociale Ankestyrelse, når der er tale om en sag af principiel betydning.

Til nr. 14 og 15

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer af forslaget om omlægning af ankesystemet.

Til nr. 16

Reglerne for statens afholdelse af de kommunale udgifter til pension til personer under 60 år foreslås ændret fra 100 pct. til 50 pct. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Som det fremgår heraf, har forslaget sammenhæng med de øvrige forslag om refusionsomlægning på det

sociale område – dels med henblik på at fremme de aktiverende og forebyggende foranstaltninger, dels for at opnå de samme refusionsprocenter for ydelser, der i et vist omfang kan erstatte hinanden.

Hvis pensionisten flytter fra kommunen, skal kommunen betale den kommunale andel i 6 år regnet fra tilkendelsestidspunktet. Dette gælder også, hvis den ny bopælskommune tilkender en højere pension. I alle tilfælde ophører den kommunale forpligtelse dog, når pensionisten fylder 60 år. Den aktuelle bopælskommune varetager som hidtil administrationen efter lovens § 57.

Efter 6 års-periodens udløb overtager tilflytningskommunen pensionsforpligtelsen. Eventuelle personlige tillæg ydes i 6 års-perioden af tilflytningskommunen.

For ikke økonomisk at belaste kommuner, som har institutioner, hvori der er optaget pensionister eller personer, der får tilkendt pension, foreslås det, at tilkendelseskommunen bevarer betalingsforpligtelsen under institutionsopholdet. I 6-årsperioden indgår derfor ikke perioder med institutionsophold.

På tilsvarende måde foreslås 6 års reglen at gælde i de situationer, hvor pension tilkendes personer med bopæl i udlandet, eller hvor pensionisten senere tager bopæl i udlandet. Når pensionisten tager fast bopæl i udlandet, afholder staten udgifterne efter 6-årsperiodens udløb. Hvis pensionisten ikke har haft fast bopæl her i landet, afholder staten udgifterne til pension.

Til nr. 17

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede affattelse af § 52, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 18 – 22

Med henblik på at opnå den fornødne sammenhæng mellem økonomisk ansvar og kompetence foreslås det, at afgørelseskompetencen i sager om førtidspension overgår fra revaliderings- og pensionsnævnene til kommunerne.

Kommunerne får tillagt alle opgaver i forbindelse med behandling og afgørelse af førtidspensionsager. For at sikre ensartethed mellem kommunernes afgørelser i det enkelte amt, forudsættes det, at de sociale ankenævns sekretariater yder kommunerne vejledning. Tilsvarende vejleder Den Sociale Ankestyrelse kommuner og nævn bl.a. for at sikre en vis ensartethed i praksis på landsplan.

Til nr. 23

Det foreslås, at Den Sociale Ankestyrelse overtager revaliderings- og pensionsnævnenes opgave med

at give vejledende udtalelser til helbredsbedømmelsesnævnet i tjenestemandssager.

Til nr. 24

Ændringen er redaktionel.

Til § 4

Til nr. 1-5, nr. 7-11 samt 13-15 og 18.

Forslagene til ændringer er redaktionelle.

Til nr. 6

Det foreslås, at der i bistandsloven indsættes en bestemmelse om, at de sociale ankenævn og Ankestyrelsen ved behandlingen af skønsmæssige afgørelser efter bistandsloven kun kan tilsidesætte skønnet, hvis det er ulovligt eller åbenbart urimeligt. I forretningsordenerne for amtsankenævnene og Ankestyrelsen har der hidtil været bestemmelser om regulering af ankemyndighedens adgang til at påkende skønnet i disse sager. Det er fundet hensigtsmæssigt med en lovfæstelse heraf. Med den valgte formulering undtages afgørelser om hjælpeforanstaltninger uden samtykke over for børn og unge.

Til nr. 12

Efter forslaget videreføres inddrivelsesreglen i den hidtidige § 42, stk. 10.

Til nr. 16 og 17

Efter forslaget får kommunerne en selvstændig kompetence til at etablere beskyttede virksomheder og andre erhvervmæssige aktiviteter for personer, der af fysiske eller psykiske årsager ikke er i stand til at fastholde eller opnå normal beskæftigelse.

Det forventes, at kommunerne navnlig vil etablere beskyttede enkeltpladser i lokalområdet som supplement til de amtskommunale beskyttede virksomheder m.v.

Forslaget medfører ingen ændringer i amtskommunernes opgaver og forpligtelser efter § 91.

Til § 5

De foreslåede ændringer er redaktionelle.

Til § 6

Kommunalbestyrelsens afgørelser om, at kapitalerstatninger i særlige tilfælde ikke udbetales til modtagerens frie rådighed kan udenfor København og Frederiksberg indbringes for amtsankenævnet og i København og Frederiksberg for Den Sociale Ankestyrelse.

Som en konsekvens af nedlæggelsen af amtsankenævnene og oprettelsen af et ankenævn for København og Frederiksberg foreslås det, at afgørelserne skal indbringes for de sociale ankenævn, som har den endelige administrative afgørelse.

Til § 7

Efter de gældende regler indhenter Arbejdsskadestyrelsen en udtalelse fra kommunen, eventuelt revaliderings- og pensionsnævnet i de tilfælde, hvor udbetalingen af et kapitalbeløb anses for utilrådelig.

Som en konsekvens af nedlæggelsen af revaliderings- og pensionsnævnene må muligheden for også at høre revaliderings- og pensionsnævnet udgå af bestemmelsen.

Til § 8

Forslaget til ændrede refusionsregler på dagpengeområdet skal ses i sammenhæng med de øvrige forslag om refusionsomlægning på det sociale område.

Da hensynet til at fremme de aktiverende og forebyggende foranstaltninger ikke har særlig betydning i forbindelse med udbetaling af dagpenge ved kortere sygeperioder og under barsel, foreslås det, at staten betaler 100 pct. af kommunens udgifter til dagpenge i de første 13 uger af en sygeperiode og af kommunens udgifter til barseldagpenge.

Efter forslaget betaler staten 50 pct. af udgifterne til kommunens øvrige udgifter til dagpenge.

De ændrede refusionsregler finder anvendelse ved udbetalingen efter den 1. januar 1992, uanset om der er tale om en løbende udbetaling, der er påbegyndt før denne dato.

Efter de gældende regler afholder staten 75 pct. af kommunens samlede udgifter til dagpenge.

Offentlige arbejdsgivere afholder fortsat udgifterne til dagpenge under sygdom i hele fraværperioden.

Til § 9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i den sociale styrelseslov.

Til § 10

Anke af kommunalbestyrelsens beslutning om indrivelse af underholdsbidrag foreslås overført fra amtsankenævnene til de sociale ankenævn.

Til § 11

Til nr. 1

Der er tale om konsekvensændringer som følge af de foreslåede ændringer i den sociale styrelseslov.

Til nr. 2 og 3

Bestemmelserne vedrører forsøg med overflytning af kompetencen til at tilkende pensioner samt bevilge invalidebiler og støtte til etablering af selvstændig virksomhed fra revaliderings- og pensionsnævnet til kommunen. Med forslaget om overflytning af kompetencen generelt til kommunerne vil forsøgsbestemmelserne blive overflødige. Tre kommuner har benyttet sig af forsøgshjemlen. Således træffer Esbjerg kommune og Aabenraa kommune afgørelse i bilsager, og Ballerup kommune træffer afgørelse i førtidspensionsager, bilsager og i sager om støtte til etablering af selvstændig virksomhed. Regulativ nr. 5, 11 og 12 for Ballerup kommune, regulativ nr. 6 for Esbjerg kommune og regulativ nr. 7 for Aabenraa kommune vil derfor bortfalde med lovens ikrafttræden.

Til § 12

Efter den gældende boligstøtteovs § 63 kan kommunalbestyrelsens afgørelser om boligstøtte og visse beboerindskudslån, jf. lovens §§ 48-50 og §§ 57 b og c, indbringes for amtsankenævnet og, i Københavns og Frederiksberg kommuner for boligministeren.

Amtsankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Boligministeren kan dog optage en sag til behandling, når det skønnes, at sagen er af principiel betydning.

De foreslåede ændringer i den sociale styrelseslov indebærer, at de hidtidige amtsankenævn erstattes af sociale ankenævn, samt at der for Københavns og Frederiksberg kommuner foreslås oprettet et socialt ankenævn. I konsekvens heraf foreslås, at afgørelser om boligsikring, boligydelse og visse beboerindskudslån for fremtiden kan ankes til det sociale ankenævn.

Herved sikres en ensartet ankestruktur for boligstøttesager, samt at klagebehandlingen koordineres med det sociale område i modsætning til den nuværende praksis, hvor klagesager vedrørende boligstøtte for Københavns og Frederiksberg kommuner indbringes direkte for boligministeren.

I den gældende boligstøtteovs § 63 a er fastsat, at amtsankenævnsafgørelser vedrørende boligydelse ydet efter boligydelsesloven, dvs. ydet før 1. januar 1983, kan indbringes for boligministeren.

Det forekommer ikke sandsynligt, at der vil blive truffet afgørelser vedrørende sådanne gamle boligydelsesager. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til § 13

Den foreslåede ændring af ankereglerne i lov om offentlig sygesikring er en konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af amsankenævnene. Det foreslås samtidig, at der bliver samme ankeregler for Københavns og Frederiksberg kommuner som i den øvrige del af landet.

Til § 14

Til stk. 1

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 1992, idet dog § 4, nr. 11-13 og § 15 foreslås at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til stk. 2

I det omfang, der pr. 30. juni 1992 skulle være endnu ikke afsluttede sager i revaliderings- og pensionsnævnene, oversendes de til afgørelse i de nye ankenævne. Det har været overvejet, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at udlægge eventuelle resterende sager til kommunerne, men under hensyn til at disse i forvejen er i gang med at indarbejde nye sagsrutiner i form af egentlige afgørelse af sager af ofte indgribende betydning for borgeren, skønnes det hensigtsmæssigt at overlade disse sager til nævnene med henblik på at træffe afgørelsen som første instans. Ankestyrelsen vil således fungere som anden instans for disse resterende sager.

Samtidig med nedlæggelsen af revaliderings- og pensionsnævnene pr. 30. juni 1992 ophører funktionsperioden for nævnenes formænd og medlemmer.

Til stk. 3

Der stilles forslag om, at amsankenævnene nedlægges samtidig med oprettelsen af de sociale ankenævne pr. 1. januar 1992, da disse umiddelbart kan overtage funktionen som første instans. Samtidig ophører funktionsperioden for amsankenævnens formænd og medlemmer.

Til stk. 4

Efter de gældende regler er Ankestyrelsen 1. ankeinstans for afgørelser truffet af Københavns og Frederiksberg kommuner. I lighed med, hvad der gælder for de eksisterende amsankenævns sager, foreslås Ankestyrelsens uafsluttede sager fra disse kommuner overført til det nye sociale ankenævne for København og Frederiksberg.

Til stk. 5

Med henblik på at opnå en glidende overgang for kommunerne for så vidt angår overførsel af kompetencen til at træffe afgørelse i de sager, som tidligere er afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene, foreslås det, at det afgørende bliver, om nævnet pr. 1. januar 1992 har modtaget kommunernes indstilling.

Hvis nævnet har modtaget sagen pr. denne dato, træffer nævnet afgørelse i sagen efter de hidtil gældende regler og med de hidtil gældende ankenemuligheder. Staten refunderer – som hidtil – kommunens udgifter til pensionen.

De indtil 1. januar 1992 gældende pensionsregler finder også anvendelse på de uafsluttede sager i revaliderings- og pensionsnævnene, som den 30. juni 1992 overføres til de sociale ankenævne.

Hvis nævnet ikke har modtaget sagen pr. 1. januar 1992, træffer kommunen selv afgørelsen, og staten yder 50 pct. refusion af udgifterne til pensionen i disse tilfælde.

Til stk. 6

Der foreslås en præcisering af, at kommunen afholder 50 pct. af udgifterne til forhøjelse af førtidspensioner, der er tilkendt af revaliderings- og pensionsnævnene. Staten kommer herefter til at afholde udgiften til den oprindelige tilkendte pension, mens differencen op til den højere pension deles mellem staten og kommunen. Herved sikres det, at også i forbindelse med forhøjelser af allerede tilkendte pensioner kommer kompetence og økonomisk ansvar til at følges ad.

Regeringen genfremsætter i denne samling forslag til lov om ændring af lov om social bistand samt lov om social pension (delegation til selvejende institutioner, betaling for midlertidigt ophold, udbetaling af pension m.v.) Det foreslås, at Staten afholder udgifterne til pension, der tilkendes personer, der har ophold i en institution i henhold til bistanndslovens § 112, stk. 1, den 1. januar 1992. Forslaget i § 14, stk. 6, 2. pkt., skal imødegå, at der før den 1. januar 1992 søges gennemført pensionsansøgninger for alle beboere i de nævnte institutioner.

Til stk. 7

De nye sociale ankenævne vil begynde deres virksomhed den 1. januar 1992, og medlemmerne vil blive udpeget for tiden indtil 30. juni 1994.

Til § 15

Til stk. 1

Denne bestemmelse forudsætter, at Indenrigsministeriet tilbyder de amtskommunale tjenestemænd, der den 31. december 1991 gør tjeneste ved de nuvæ-

rende amsankenævn, ansættelse som statstjenestemænd med tjeneste indtil videre ved statsamterne, som fra den 1. januar 1992 skal yde sekretariatsmæssig bistand til de nye sociale ankenævn.

Antallet af tjenestemænd ved amsankenævnene er primo oktober 1990 opgjort til 12, fordelt på skalaløntrin 19-45.

Ansættelse tilbydes fra den 1. januar 1992, idet de sociale ankenævn fra denne dato overtager amsankenævnenes sagsområder, herunder allerede indgivne, men endnu ikke færdigbehandlede klagesager.

For ansættelsen vil gælde de vilkår, der gælder for statstjenestemænd. Dette indebærer bl.a., at ansættelsesområdet vil være Indenrigsministeriet med tilhørende institutioner. De pågældende sikres dog, at der ikke ved overgang til statsansættelse vil ske en forringelse af deres hidtidige løn- og andre ansættelsesvilkår under den amtskommunale ansættelse. Der indgås særlige aftaler herom mellem staten, amtskommunerne og vedkommende tjenestemandorganisationer.

Da opgaverne i amsankenævnenes sekretariat overføres uændrede til de sociale ankenævn, er det forudsat, at det overenskomstansatte personale følger med, og dermed overgår til statslig ansættelse under Indenrigsministeriet.

Der vil snarest efter lovforslagets vedtagelse blive optaget forhandling mellem staten, amtskommunerne og vedkommende faglige organisationer om overførsel til staten af det overenskomstansatte personale fra amsankenævnene og om vilkårene herfor.

Tilbud om ansættelse forventes afgivet snarest muligt efter lovforslagets vedtagelse med anmodning om svar inden for en nærmere fastsat frist.

Antallet af overenskomstansatte ved amsankenævnene er primo oktober 1990 opgjort til ca. 150.

Til stk. 2

De sociale ankenævn vil ikke alene skulle varetage de hidtidige amsankenævnets opgaver, men vil – som konsekvens af ændringen i tilkendelseskompetencen – få tilført en række nye sager.

En ændring af kompetencereglerne på førtidspensionsområdet og med hensyn til sager efter bistandslovens §§ 43 (iværksættelse af selvstændig virksomhed) og 58 (anskaffelse af motorkøretøjer), hvorefter kommunernes afgørelser i 1. instans kan påklages til de sociale ankenævn, vil således indebære, at de sociale ankenævn bliver ankeinstans også for disse sager. Revaliderings- og pensionsnævnene har hidtil afgjort disse sager som 1. instans.

Indenrigsministeriet vil tilbyde de amtskommunale tjenestemænd, der den 31. december 1991 gør tjeneste ved de nuværende revaliderings- og pensions-

nævn, ansættelse som statstjenestemænd med tjeneste indtil videre ved statsamterne.

Antallet af tjenestemænd ved revaliderings- og pensionsnævnene i amtskommunerne er primo oktober 1990 opgjort til 36, fordelt på skalaløntrin 19-50.

Ansættelse tilbydes fra 1. januar 1992 eller senere, dog senest fra 1. juli 1992. Dette er begrundet i de overgangsregler, der er foreslået for afviklingen af revaliderings- og pensionsnævnenes virksomhed.

For ansættelsen vil gælde de samme vilkår, som nævnt i bemærkningerne til stk. 1.

Til varetagelse af ankesager på førtidspensionsområdet m.v. i de sociale ankenævn forudsættes, i det omfang der er behov for det, overført personale fra Den Sociale Ankestyrelse. Tilsvarende vil gælde for så vidt angår revaliderings- og pensionsnævnenes overenskomstansatte personale.

De overenskomstansatte vil blive ansat på de for staten gældende vilkår i overenskomst mellem Finansministeriet og vedkommende faglige organisationer.

Så snart der – efter lovens ikrafttræden – er tilvejebragt en afklaring af behovet for personale i statsamterne, vil der blive optaget forhandling mellem staten, amtskommunerne og vedkommende faglige organisationer om overførsel til statsamterne af det nødvendige personale og de nødvendige overgangsordninger i den forbindelse.

Til stk. 3-4

Forslaget i stk. 3, der tilsvarende har været anvendt ved tidligere opgaveoverførsler fra staten til amtskommunerne, giver en tjenestemand, der har fået tilbud om statsansættelse mulighed for at afslå dette og bibeholde ansættelsen som amtskommunal tjenestemand.

Bestemmelsen forudsætter, at den pågældende som udlånt amtskommunal tjenestemand desuagtet udfører de anviste statslige opgaver, der hører til den tilbudte stilling. Disse opgaver er tjenestemanden altså forpligtet til at udføre, med mindre han vælger selv at opsiges sin stilling.

Stk. 4, der omhandler tjenestemandens pligter m.v. i relation til den konkrete opgaveomlægning, statuerer en pligt for de tjenestemænd, der har fået statens tilbud om ansættelse, til at tåle denne opgaveomlægning og til som udlånte amtskommunale tjenestemænd at udføre de opgaver, der hører til den tilbudte stilling. Opgaveomlægningen giver ikke i sig selv disse tjenestemænd krav på rådighedsløn, ventepenge eller pension.

Til stk. 5

En tilsvarende bestemmelse, der giver 5 års »fortrydelsesret« med hensyn til ansættelsessted, kendes fra tidligere opgaveoverførsler fra staten til amtskommunerne, og det er derfor fundet naturligt at lade denne ordning gælde også den modsatte vej.

Til stk. 6

Indenrigsministeriet refunderer den af amtskommunen udbetalte løn m.v. til de tjenestemænd, der i forbindelse med opgaveomlægningen har valgt at være udlånt som amtskommunale tjenestemænd under arbejde i statsamtterne.

Til stk. 7-8

Statens mulighed for løbende at justere personaleforbruget omfatter også de tjenestemænd, som vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse. Det er i så fald blot arbejdsforholdet til staten, der opsiges. Hvorvidt også ansættelsesforholdet til amtskommunen skal opsiges, beror på amtskommunen.

Bestemmelsen må gælde både for tjenestemænd fra amtsankenævnene og for tjenestemænd fra revaliderings- og pensionsnævnene.

Til de tjenestemænd, der overgår til ansættelse som statstjenestemænd, udbetaler staten løn, evt. rådighedsløn eller ventepenge. Endvidere udbetaler staten pension, der deles mellem staten og amtskommunen.

Ordningen med refusion af den del af tjenestemandens pension, der vedrører pensionsalder optjent inden opgaveomlægningen, har været anvendt ved de tidligere opgaveomlægninger. Amtskommunen skal således opfylde sin del af pensionsforpligtelsen over for de tidligere amtskommunale tjenestemænd ved fra pensioneringstidspunktet at refundere staten en forholdsmæssig del af pensionsudgiften.

Refusionen forudsættes at finde sted halvårligt den 1. juli og 1. januar.

Til stk. 9

Der henvises til bemærkningerne til stk. 7.

Hvis staten bringer en tjenestemand's arbejdsforhold til ophør i henhold til stk. 7, og amtskommunen ikke har mulighed for beskæftigelse af den pågældende, vil amtskommunen bringe ansættelsesforholdet til ophør ved afskedigelse.

Der kan så opstå et krav fra tjenestemanden på rådighedsløn eller ventepenge i henhold til de amtskommunale regler herom.

Ifølge bestemmelsen skal staten afholde disse udgifter, idet det ikke forekommer rimeligt i denne forbindelse at gøre forskel på tjenestemænd, der overgår til statsansættelse, og tjenestemænd, der opretholder den amtskommunale ansættelse.

Det må dog være en betingelse for statens forpligtelse til at betale rådighedsløn eller ventepenge, at der er tidsmæssigt sammenfald af – eller nær forbindelse imellem – ophøret af arbejdsforholdet til staten og af det amtskommunale ansættelsesforhold. Såfremt der hengår et stykke tid fra ophøret af dette arbejdsforhold til afskedigelsen, og tjenestemanden i denne periode har været beskæftiget for amtskommunen, er »risikoen« for, at afskedigelse bliver nødvendig med deraf følgende krav på rådighedsløn eller ventepenge, gået over på amtskommunen, der så må betale disse ydelser.

Til stk. 10

For så vidt angår de tjenestemænd, der opretholder den amtskommunale ansættelse, følger det af dette ansættelsesforhold, at amtskommunen udbetaler pensionen i henhold til de amtskommunale regler herom.

Bestemmelsen i 2. punktum er et modstykke til bestemmelsen i stk. 8, 2. punktum.

Det fastslås, at staten opfylder sin del af pensionsforpligtelsen over for de tjenestemænd, der opretholder den amtskommunale ansættelse, ved refusion til amtskommunen i forhold til den del af tjenestemandens pensionsalder, der er optjent under udførelse af arbejde for staten.

Til stk. 11.

De ovennævnte principper foreslås at skulle finde tilsvarende anvendelse for de kommunale tjenestemænd ved Revaliderings- og Pensionsnævnet for Københavns og Frederiksberg Kommuner og de 2 kommuner. Antallet af tjenestemænd vil ultimo 1991 være 2, fordelt med 1 på skalaløntrin 49 og 1 på trin 21. Socialministeriet tilbyder disse tjenestemænd ansættelse i sekretariatet for Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Tilsvarende tilbyder Socialministeriet ansættelse i dette sekretariat til to tjenestemænd i lønramme 22 og 31 ved Den Sociale Ankestyrelse, som er beskæftiget med forberedelse af pensionssager. I øvrigt vil stillingerne i dette sekretariat i første række blive tilbudt de ansatte i Ankestyrelsen.

Til stk. 12

Det er fundet hensigtsmæssigt, at der medtages en bestemmelse om, at tvivlsspørgsmål vedrørende de i § 15 nævnte tjenestemand's retlige og pensionsmæssige forhold afgøres af finansministeren, hvorunder besvarelsen af disse spørgsmål typisk vil høre.

Det forudsættes, at finansministeren, inden der træffes afgørelse, forhandler med de involverede parter, som vil være indenrigsministeren, socialministe-

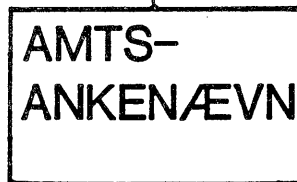
ren, Amtsrådsforeningen i Danmark, Københavns Kommune og vedkommende tjenstemandsorganisation eller nogle af disse.

ANKE OG FØRTIDSPENSION I DAG

STAT

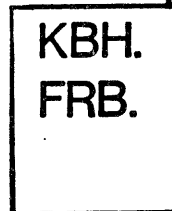
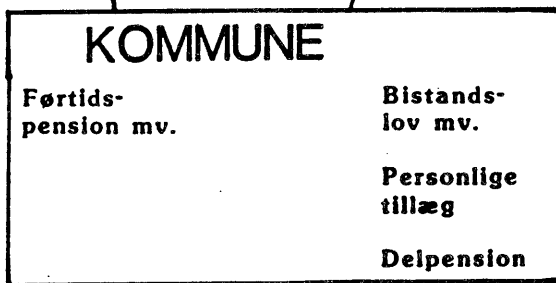

AMT

Princip

KOMMUNE

Indstilling

Bilag 2

ANKE OG FØRTIDSPENSION I FREMTIDEN

STAT

ANKESTYRELSEN

Princip

AMTDE
SOCIALE
ANKENÆVNKOMMUNE

KOMMUNE

Førtids-
pension mv.Bistands-
lov mv.Personlige
tillæg

Delpension

Bilag 3

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I den sociale styrelseslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 14. marts 1990, som ændret ved § 1 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 5 affattes således:

»Kapitel 5

De sociale ankenævn

§ 16. I hvert amt nedsættes et socialt ankenævn. Nævnet er klageinstans for afgørelser truffet af de kommunale myndigheder, der er nævnt i § 2, stk. 2, 2. pkt., i det omfang det fastlægges i lovgivningen. Nævnets formand er statsamtmanden. Nævnet består i øvrigt af 2 medlemmer, som udpeges af socialministeren efter indstilling af kommuneforeningen i amtet. Funktionsperioden, der er fire år, begynder seks måneder efter den kommunale valgperiodes begyndelse. På tilsvarende måde udpeges for hvert medlem et antal stedfortrædere. Statsamtet yder sekretariatsmæssig bistand til nævnet.

Stk. 2. Der nedsættes et socialt ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner. Stk. 1, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Ankenævnetschefen er formand for nævnet. Nævnet består i øvrigt af 2 medlemmer, som udpeges af socialministeren efter fælles indstilling af de to kommuner for den i stk. 1 nævnte periode. På tilsvarende måde udpeges for hvert medlem et antal stedfortrædere. Socialministeriet stiller et sekretariat til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Ved behandlingen af sager om tilkendelse af førtidspension, invaliditetsydelse og bistands- og plejetillæg efter lov om social pension, hjælp til iværksættelse af selvstændig virksomhed efter bistandslovens § 43 samt støt-

te til erhvervelse af motorkøretøj efter bistandslovens § 58, tiltrædes nævnene af 2 medlemmer, som sammen med et antal stedfortrædere udpeges af socialministeren efter indstilling af De Samvirkende Invalideorganisationer for den periode, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Som medlemmer og stedfortrædere kan ikke udpeges personer, der som udvalgsmedlemmer eller magistratsmedlemmer træffer afgørelser i enkeltsager, jf. § 2, stk. 2, 2. pkt. Det samme gælder kommunalt ansatte, som deltager i administrationen af de sagsområder, der er omfattet af nævnenes kompetence.

Stk. 5. Udgifterne ved nævnenes virksomhed afholdes af staten.

§ 16. (Ophævet)

§ 17. Nævnene er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag. Afgørelsen kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den påklagede afgørelse.

Stk. 2. Hvis formanden finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er forenelig med loven, kan formanden straks udsætte afgørelsens virkning og indbringe den for Den Sociale Ankestyrelse senest 1 uge efter, at den er truffet. Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen. Afgørelser efter lov om individuel boligstøtte indbringes på tilsvarende måde for boligministeren. Ved sagens behandling i Ankestyrelsen finder § 6, stk. 3, nr. 3, i lov om Den Sociale Ankestyrelse tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for nævnene med regler for deres virksomhed, herunder regler for at sager, i hvilke afgørelsen ikke skønnes at frembyde tvivl,

henvises til formandens afgørelse. Socialministeren kan endvidere fastsætte regler om, at formanden i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, kan træffe en foreløbig afgørelse.

Stk. 4. Nævnene yder vejledning til kommunerne inden for deres kompetenceområde.

§ 17. (Ophævet)

§ 18. Socialministeren fastsætter efter forhandling med de kommunale organisationer, Københavns og Frederiksberg Kommuner og De Samvirkende Invalideorganisationer regler om oprettelse af rådgivende forbrugerorganer i amterne og i de to nævnte kommuner.«.

§ 18. I hvert amt nedsættes et revaliderings- og pensionsnævn, der består af 1 formand og 7 medlemmer samt det nødvendige antal stedfortrædere, som udpeges for en periode af 4 år. 2 medlemmer udpeges af amtsrådet, 2 medlemmer udpeges af kommuneforeningen, 2 medlemmer udpeges af socialministeren efter indstilling fra arbejdsmarkedsnævnet, og 1 medlem udpeges af socialministeren efter indstilling fra De samvirkende Invalideorganisationer. Formanden, der skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig, økonomisk eller anden dermed ligestillet kandidateksamen, udpeges af socialministeren.

Stk. 2. Nævnet træffer afgørelse i sager om sociale pensioner, dagpenge og social bistand, i det omfang lovgivningen om disse ydelser henlægger sådanne sager til nævnet.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter nævnets forretningsorden. Ministeren kan bemyndige nævnet til efter nærmere fastsatte regler at henvise sager, i hvilke afgørelse ikke skønnes at frembyde tvivl, til formandens afgørelse.

Stk. 4. Udgifterne ved nævnets virksomhed afholdes af staten.

2. Kapitel 6 ophæves.

Kapitel 6

Københavns og Frederiksberg kommuner

§ 19. For Københavns og Frederiksberg kommuner nedsættes et revaliderings- og pensionsnævn med funktioner svarende til det i § 18 omhandlede nævns. Nævnet består af 1 formand og 7 medlemmer samt det nødvendige antal stedfortrædere, der udpeges for en pe-

riode af 4 år. 3 medlemmer udpeges af Københavns borgerrepræsentation og 1 medlem af Frederiksberg kommunalbestyrelse, 2 medlemmer udpeges af socialministeren efter indstilling fra arbejdsmarkedsnævnet for Københavnsområdet og 1 medlem udpeges af socialministeren efter indstilling fra De samvirkende Invalideorganisationer. Formanden, der skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig, økonomisk eller anden dermed ligestillet eksamen, udpeges af socialministeren.

§ 19 a. Socialministeren fastsætter efter forhandling med Københavns og Frederiksberg kommuner og De samvirkende Invalideorganisationer regler om oprettelse af rådgivende forbrugerorganer i kommunerne.

§ 2

I lov om Den Sociale Ankestyrelse, jf. lovbestemt nr. 530 af 13. august 1986, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1, stk. 3, indsættes:

»*Stk. 4.* Ankestyrelsen yder vejledning om ankeinstansernes praksis.«.

§ 1. ---

Stk. 3. Ankestyrelsen er i sin virksomhed uafhængig af instruktioner vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse.

2. I § 5, stk. 1, indsættes efter »Ankestyrelsen«: »samt den i § 1, stk. 4, nævnte vejledningsvirksomhed.«.

§ 5. Ankestyrelsens administration varetages af sekretariatet, der tillige bistår ankecheferne med behandlingen af de sager, der indbringes for ankestyrelsen.

3. I § 6, stk. 3, nr. 4, ændres »Amtsankenævnets afgørelser« til: »Afgørelser, truffet af de sociale ankenævn«.

§ 6. ---

4) Amtsankenævnsafgørelser, som er optaget til behandling i ankestyrelsen, fordi de skønnes at være af principiel betydning, jf. stk. 6.

4. I § 6, stk. 6, ændres »amtsankenævn« til: »socialt ankenævn«.

§ 6. ---

Stk. 6. Ankestyrelsens beslutning om, hvorvidt en sag, der er afgjort af et amtsankenævn, kan optages til behandling, træffes af 1 ankechef. Beslutning skal foreligge inden 14 dage fra sagens modtagelse i ankestyrelsen.

§ 3

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 4. juli 1989, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 20, *stk. 1*, affattes således:

»Ansøgning om pension indgives til kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om ret til pension.«

§ 20. Ansøgning om pension indgives til kommunalbestyrelsen.

2. I § 21 ændres »rejse sag« til : »træffe afgørelse«.

§ 21. Kommunalbestyrelsen kan rejse sag om tilkendelse af førtidspension til en person, der ikke selv har søgt herom.

3. § 23 ophæves.

§ 23. Kommunalbestyrelsen videresender ansøgninger om pension efter §§ 14, 16 og 18 med indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet.

4. § 24 ophæves.

§ 24. Revaliderings- og pensionsnævnet kan stille samme krav til oplysning af sagen som kommunalbestyrelsen, jf. § 22.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnet kan tilkalde en specialist som rådgiver. Nærmere regler om anvendelse af specialister, herunder disses honorarer, fastsættes i nævnets forretningsorden.

5. § 25 affattes således:

»§ 25. Kommunen betaler nødvendige udgifter til rejser, lægeerklæringer, undersøgelser og behandlinger, som kommunalbestyrelsen har pålagt ansøgeren, jf. § 22, stk. 2, og som ikke afholdes efter anden lov.«

§ 25. Amtskommunen betaler nødvendige udgifter i forbindelse med rejser, lægeerklæringer, undersøgelser og behandlinger, som kommunalbestyrelsen eller revaliderings- og pensionsnævnet har pålagt ansøgeren, jf. § 22, stk. 2 og § 24, og som ikke afholdes efter anden lov. I København og på Frederiksberg betales udgifterne af de pågældendes kommuner.

6. I § 26 ændres »ansøgninger, fremskaffelse af oplysninger og dokumentation samt om forelæggelse af sager for revaliderings- og pensionsnævnet.« til: »ansøgninger samt fremskaffelse af oplysninger og dokumentation.«

§ 26. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse af ansøgninger, fremskaffelse af oplysninger og dokumentation samt om forelæggelse af sager for revaliderings- og pensionsnævnet.

7. § 33 affattes således:

»§ 33. Pension udbetales månedvis forud fra den 1. i måneden efter, at der er ansøgt om pension, og lovens betingelser er opfyldt. Pension til personer under 67 år kan dog tidligst udbetales fra den 1. i måneden efter, at der er truffet afgørelse om pension.«

§ 33. Pension udbetales månedvis forud fra den 1. i måneden efter, at lovens betingelser er opfyldt, dog tidligst fra den 1. i måneden efter, at der er ansøgt om pension.

8. § 35 ophæves.

§ 35. Forskud på pension efter § 14 udbetales, hvis det skønnes sandsynligt, at ansøgeren får tilkendt pension. Forskud udbetales inden for de beløb, som pensionen forventes at udgøre.

Stk. 2. Hvis ansøgeren ikke får ret til pension eller til en pension så stor som det udbetalte forskud, konteres beløbet eller det overskydende beløb som hjælp uden tilbagebetalingspligt efter bistandsloven. Beløbet kan dog kræves tilbagebetalt, hvis ansøgeren har givet åbenbart urigtige oplysninger om sine økonomiske og personlige forhold.

9. I § 44, *stk. 1*, ændres »skal rejse sag« til: »træffer afgørelse«

Bilag til f. t. l. vedr. den sociale styrelseslov m.m.

§ 44. Kommunalbestyrelsen skal rejse sag om frakendelse eller overflytning til anden pension,

- 1) hvis der er sket en væsentlig forbedring eller forringelse af erhvervsevnen, jf. § 15,
- 2) hvis den personlige arbejdsindtægt for en pensionist, der har fået tilkendt pension efter § 14, stk. 1-2 og stk. 3, nr. 1 og 2, vedvarende overstiger et beløb svarende til det dobbelte af grundbeløbet for enlige, jf. dog § 15, stk. 2, eller
- 3) hvis betingelserne for pension efter § 14, stk. 3, nr. 2 og 3, i øvrigt ikke længere er opfyldt. Tilsvarende gælder for bistands- og plejetillæg og invaliditetsydelse, jf. § 16 og § 18.

10. § 50, stk. 1, affattes således:

»Kommunalbestyrelsens afgørelser om ret til ydelser efter denne lov kan påklages til det sociale ankenævn.«

11. I § 50, stk. 2, udgår: »revaliderings- og pensionsnævnet eller«.

12. I § 50, stk. 3, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævn«.

13. I § 50, stk. 4, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«, og »eller Den Sociale Ankestyrelse« udgår, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 50. Kommunalbestyrelsens afgørelser om ret til ydelser efter denne lov kan påklages til amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner til Den Sociale Ankestyrelse.

Stk. 2. Afgørelser om ret til ydelser efter denne lov truffet af revaliderings- og pensionsnævnet eller socialministeren efter § 62 kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse.

Stk. 3. Amtsankenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den Sociale ankestyrelse kan dog tage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 4. Klage til amtsankenævnet eller Den Sociale Ankestyrelse skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter stk. 3, 2. pkt., skal indgives inden for samme tidsfrist.

Amtsankenævnet og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amtsankenævnet, henholdsvis chefen for Ankestyrelsen.

14. I § 51, stk. 1, ændres »amtsankenævn« til: »det sociale ankenævn«.

15. § 51, stk. 2, ophæves.

§ 51. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter denne lov afgøres af det amtsankenævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under. § 50, stk. 3 og stk. 4, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Gøres forpligtelsen gældende mod Københavns eller Frederiksberg kommuner træffes afgørelsen af Den Sociale Ankestyrelse.

16. § 52 affattes således:

»§ 52. Staten afholder kommunernes udgifter til pension efter §§ 12, 14, 16 og 18 til personer, der er fyldt 60 år. Kommunernes udgifter til pension efter §§ 14, 16 og 18 til personer under 60 år afholdes af staten med 50 pct.

Stk. 2. Kommunernes udgifter til personligt tillæg efter § 17 afholdes af staten med 75 pct.

Stk. 3. Den kommunale andel af de udgifter, der er nævnt i stk. 1, 2. pkt., afholdes i de første 6 år efter tilkendelsen af pension af den kommune, der har truffet afgørelse om tilkendelse af pension efter § 59, jf. § 57, uanset om pensionisten fraflytter kommunen, og uanset om den ny bopælskommune tilkender en højere pension. Den kommune, der har truffet afgørelse om pension, afholder dog udgiften hertil, så længe pensionisten er optaget i institution i en anden kommune, jf. § 58, og indtil pensionisten efter tilkendelsen af pension sammenlagt har boet uden for institutionen i 6 år.

Stk. 4. Staten afholder udgifterne til pension efter udløbet af 6-årsperioden, hvis pensionisten tager fast bopæl i udlandet, eller hvis pensionen tilkendes efter § 59, jf. § 57, til personer, der ikke har fast bopæl her i riget. Hvis pensionisten ikke har haft fast bopæl her i riget, afholder staten udgifterne til pension.«

Stk. 5. Socialministeren fastsætter nærmere regler om refusion, regnskabsafklæggelse og revision.«

§ 52. Staten refunderer kommunerne udgifterne til pension efter denne lov. Udgifterne efter § 17 refunderes dog kun med 75 pct.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler om refusion, regnskabsaflæggelse og revision.

17. I § 58 ændres »bevarer pligten efter § 57, hvis den får en pensionist« til: »har pligt efter § 57 for de personer, der får tilkendt pension eller modtager pension og er«.

§ 58. En kommune bevarer pligten efter § 57, hvis den får en pensionist optaget på en af følgende institutionstyper i en anden kommune:

- 1) Almindelige og særlige plejehjem efter bistandslovens § 79, stk. 1, og § 112, stk. 2.
- 2) beskyttede boliger efter bistandslovens § 79, stk. 2.
- 3) Institutioner for personer med vidtgående fysiske og psykiske handicap efter bistandslovens § 112, stk. 1.
- 4) Alle institutioner under sygehusvæsenet.

18. I § 59, stk. 1, ændres »Revaliderings- og pensionsnævnet« til: »Kommunalbestyrelsen«.

19. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres »nævnet« til: »kommunalbestyrelsen«.

20. I § 59, stk. 2, ændres 2 steder »Nævnet« til: »Kommunalbestyrelsen«.

21. I § 59, stk. 3, 1. pkt., ændres »Nævnet« til: »Kommunalbestyrelsen« og »§ 24« ændres til: »§ 22«.

22. § 59, stk. 3, 2. og 3. pkt. ophæves.

23. I § 59, stk. 4, ændres »Nævnet« til: »Den Sociale Ankestyrelse«.

§ 59. Revaliderings- og pensionsnævnet af-
gør,

- 1) om betingelsen er opfyldt for tilkendelse, ændring eller frakendelse af førtidspension, invaliditetsydelse og tillæg efter § 16,
- 2) fra hvilket tidspunkt betingelserne for tilkendelse, ændring eller frakendelse er opfyldt,
- 3) om en sag skal genoptages til undersøgelse

på et senere tidspunkt, der fastsættes af nævnet,

- 4) om pension kan bevares i indtil 3 måneder efter det tidspunkt, fra hvilket frakendelse kan ske, eller
- 5) om betingelserne for tilkendelse af pension er opfyldt ved afgørelse om fortsat ret til dagpenge, jf. dagpengelovens § 23, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. Nævnet kan bestemme, at retten til pension efter § 14, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 2, skal være hvilende, dog højst for et tidsrum af 3 år. Nævnet skal senest ved hvileperiodens afslutning tage sagen op til fornyet vurdering.

Stk. 3. Nævnet kan bestemme, at sagen bortfalder eller ydelsen inddrages i de tilfælde, hvor en person ikke medvirker til nødvendige undersøgelser, jf. § 24, optræning eller andre foranstaltninger, der må antages mere varigt at kunne forbedre erhvervsevnen væsentligt. Nævnets formand kan midlertidigt standse udbetalingen, hvis formanden anser det for sandsynligt, at afgørelsen vil gå ud på, at ydelsen skal inddrages. Nævnet skal herefter træffe sin afgørelse hurtigst muligt.

Stk. 4. Nævnet afgiver vejledende udtalelser til helhedsbedømmelsesnævnet i tjenestemandssager.

24. I § 60, stk. 1, ændres »revaliderings- og pensionsnævnet« til: »sociale ankenævnet«.

§ 60. Socialministeren kan pålægge kommunale myndigheder og revaliderings- og pensionsnævnet at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

§ 4

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 12. ---

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnet behandler spørgsmål om revalideringsmæssig bistand og hjælpemidler i det omfang, det bestemmes i denne lov.

2. I § 15, stk. 1, 1. pkt., ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for Den Sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

3. § 15, stk. 2, ophæves.

4. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

5. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres i 1. pkt. »amtsankenævnet eller Ankestyrelsen« til: »det sociale ankenævn«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

6. I § 15 indsættes efter stk. 4, der bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved behandlingen af skønsmæssige afgørelser efter denne lov, der er truffet af de kommunale myndigheder, som er nævnt i den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, 2. pkt., kan de sociale ankenævn og Ankestyrelsen kun tilsidesætte skønnet, hvis det er ulovligt eller åbenbart urimeligt.«

§ 15. Kommunalbestyrelsens og det i den sociale styrelseslovs § 3 nævnte særlige udvalgs afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er bestemt i loven, indbringes for amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for Den Sociale Ankestyrelse. Afgørelser om fastsættelse af det generelle serviceniveau, herunder om, hvilke pladser der skal være til rådighed for kommunens indbyggere, kan ikke indbringes for anden administrativ klagemyndighed.

Stk. 2. De afgørelser, der efter denne lov træffes af revaliderings- og pensionsnævnet, kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse.

Stk. 3. Amtsankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 4. Klage til amtsankenævnet eller ankestyrelsen skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til ankestyrelsen om

optagelse af en sag til behandling efter stk. 3, 2. pkt., skal indgives inden for samme tidsfrist. Amtsankenævnet og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amtsankenævnet henholdsvis chefen for Ankestyrelsen.

7. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »amtsankenævn« til: »det sociale ankenævn«, og i 2. pkt. ændres »§ 15, stk.3, og stk.4, 2.-4. pkt.« til: »§ 15, stk. 2, og stk. 3, 2.-4. pkt.«.

8. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 16. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter denne lov afgøres af det amtsankenævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under. § 15, stk. 3, og stk. 4, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Gøres forpligtelsen gældende mod Københavns eller Frederiksberg kommuner, træffes afgørelsen af Den Sociale Ankestyrelse.

9. I § 30, stk. 1, udgår »eller revaliderings- og pensionsnævnet« og »(nævnet)«.

§ 30. Hvor kommunalbestyrelsen eller revaliderings- og pensionsnævnet skønner, at ydelse af støtte efter afsnit III med henblik på at tilvejebringe, bevare eller forbedre en persons erhvervsmuligheder kan komme på tale, søger kommunalbestyrelsen (nævnet) vejledning hos den offentlige arbejdsformidling. Nærmere regler herom fastsættes af socialministeren efter forhandling med arbejdsministeren og vedkommende kommunale organisationer.

10. I § 31, stk. 4, og § 35, ændres »amtsankenævn« til: »det sociale ankenævn«.

§ 31. ---

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne bestemmelse kan indbringes for amtsankenævnet, men ikke for højere administrativ myndighed.

§ 35. Såfremt kommunalbestyrelsen eller det særlige udvalg, der er nedsat efter den sociale styrelseslovs § 3, ikke foretager for-

nødne undersøgelser eller undlader at iværksætte påkrævede hjælpeforanstaltninger, kan amsankenævnet træffe beslutning herom og pålægge kommunalbestyrelsen eller det særlige udvalg, der er nedsat efter den sociale styrelseslovs § 3, at gennemføre beslutningen. Tilsvarende beføjelser har Den Sociale Ankestyrelse.

11. § 44, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og stk. 10.«.

12. § 44, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt., og stk. 10, samt efter de hidtidige regler i § 42, stk. 4, 7 og 8, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.«.

§ 44. Afgørelse om hjælp efter § 43, stk. 10, træffes af revaliderings- og pensionsnævnet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og stk. 10, træffes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Inddrivelse af forfaldne, ikke betalte afdrag på lån ydet efter § 43, stk. 9, 1. pkt. og § 43, stk. 10, sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

13. § 58, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om henstand med tilbagebetaling eller eftergivelse af lån efter stk. 3.«.

§ 58.---

Stk. 9. Afgørelsen om støtte til motorkøretøjer træffes efter indstilling fra kommunalbestyrelsen af revaliderings- og pensionsnævnet, hvortil også afgørelser om støtte til andre bekostelige hjælpemidler kan henlægges efter socialministerens bestemmelse. Afgørelser om henstand med tilbagebetaling og eftergivelse af lån træffes dog af kommunalbestyrelsen.

14. I § 58, stk. 11, ændres »lovgivningen om social ulykkesforsikring« til: »arbejdsskade-forsikringslovgivningen«.

§ 58.---

Stk. 11. Det er en forudsætning for støtte efter denne bestemmelse, at hjælpemidlet ikke kan ydes efter lovgivningen om social ulykkesforsikring eller som led i behandling på offentligt sygehus.

15. I § 83, stk. 3, ændres »amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner for Den Sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

§ 83.---

Stk. 3. Afgørelse om fraflytning kan, også i tilfælde, hvor optagelse er sket i andre institutioner end dem, kommunalbestyrelsen sædvanligvis stiller til rådighed for kommunens indbyggere, indbringes for amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg Komuner for Den Sociale Ankestyrelse.

16. I § 91 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan oprette og drive beskyttede virksomheder m.v., som især er beregnet for personer med bopæl i kommunen.«

§ 91. Amsrådet skal sørge for, at invaliderede og andre erhvervshæmmede har mulighed for optagelse på institutioner til erhvervsmæssig optræning og uddannelse samt arbejdsprøvning og omskoling. Amsrådet skal endvidere sørge for, at personer, der af fysiske eller psykiske årsager m.v. ikke er i stand til at fastholde eller opnå normal beskæftigelse i det almindelige erhvervsliv, har mulighed for beskæftigelse på beskyttede virksomheder og lignende eller ved andre erhvervsmæssige foranstaltninger.

Stk. 2. Revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder m.v. kan oprettes og drives af en eller flere amtskommuner, kommuner eller som selvejende institutioner, med hvilke amtsrådet indgår overenskomst. I overenskomsten fastsættes bestemmelse om institutionens ledelse og drift, der ikke må påføre andre virksomheder ubillig konkurrence.

17. I § 94, 2. pkt. ændres »alene« til: »især«.

§ 94. Beslutning om optagelse på revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder m.v. træffes af amtsrådet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen i pågældendes opholdskommune. Beslutning om optagelse på beskyttede virksomheder m.v., som alene er beregnet for personer med bopæl i en bestemt kommune, træffes dog af kommunalbestyrelsen i vedkommende kommune.

18. I § 108, stk. 2, ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 108. ---

Stk. 2. Er der tvivl om anbringelsens hensigtsmæssighed, skal der indhentes en udtalelse fra amtskommunen. Den afgørelse, der af institutionens ledelse træffes om optagelse og om betaling, kan indbringes for amtsankenævnet.

§ 5

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 1987, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 1, ændres »amtsankenævnet«, i Københavns og Frederiksberg kommuner til Den sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 17, stk. 2, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

3. I § 17, stk. 3, 1. pkt., ændres »amtsankenævn eller Den Sociale Ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn« og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 17. Kommunalbestyrelsens afgørelser om delpension efter denne lov kan påklages til amtsankenævnet, i København og Frederiksberg Kommuner til Den Sociale Ankestyrelse.

Stk. 2. Amtsankenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Den Sociale ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 3. Klage til amtsankenævn eller Den Sociale Ankestyrelse skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter stk. 2, 2. pkt., skal indgives inden for samme tidsfrist. Amtsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom træffes af formanden for amtsankenævnet, henholdsvis chefen for ankestyrelsen.

4. I § 18, stk. 1, ændres »amtsankenævn« til: »det sociale ankenævn«.

5. § 18, stk. 2, ophæves.

§ 18. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter denne lov afgøres af det amtsankenævn, som den kommune, som forpligtelsen gøres gældende mod, hører under. § 17, stk. 2 og stk. 3, 2.-4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Gøres forpligtelsen gældende om Københavns eller Frederiksberg kommuner, træffes afgørelsen af Den Sociale Ankestyrelse.

§ 6

I lov om arbejdsskadeforsikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 450 af 25. juni 1987, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 389 af 7. juni 1989, affattes § 40, stk. 6, således:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for det sociale ankenævn, der har den endelige administrative afgørelse.«

§ 40. ---

Stk. 6. Uden for København og Frederiksberg kan afgørelser efter stk. 1, truffet af kommunalbestyrelsen indbringes for vedkommende amtsankenævn, der har den endelige administrative afgørelse. Afgørelser efter stk. 1, truffet af de kommunale myndigheder i København og på Frederiksberg, kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse, der har den endelige administrative afgørelse.

§ 7

I lov om erstatning til besættelsestidens

ofre, jf. lovbekendtgørelse nr. 472 af 4. august 1988, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 794 af 30. november 1990 udgår i § 30, stk. 1, : »eventuelt revaliderings- og pensionsnævnets«.

§ 30. Det kapitalbeløb, der tilkendes umyndige personer, kommer dem til gode på den måde, som Arbejdsskadestyrelsen bestemmer. Det samme gælder, når Arbejdsskadestyrelsen efter forhandling med pågældende og efter at have indhentet kommunalbestyrelsens eventuelt revaliderings- og pensionsnævnets erklæring anser udbetaling af summen for utilrådelig.

§ 8

I lov nr. 852 af 20. december 1989 om dagpenge ved sygdom eller fødsel, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 794 af 30. november 1990 affattes § 30, stk. 1, således:

»Stk. 1. Staten afholder kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 13 uger, jf. § 25, stk. 1, og udgifterne til barseldagpenge. I øvrigt afholder staten 50 pct. af kommunens udgifter til dagpenge.«.

§ 30. Staten afholder 75 pct. af kommunens samlede udgifter til dagpenge.

§ 9

I lov nr. 350 af 4. juni 1986 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 794 af 30. november 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 2, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 22, stk. 3, ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævn«.

3. I § 22, stk. 6, ændres i 1. pkt. »amtsankenævnet eller ankestyrelsen« til: »det sociale ankenævn«, i 3. pkt. ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævn«, og i 4. pkt. ændres »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 22. Administrationen af denne lov påhviler kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser truffet af kommunalbestyrelserne kan indbringes for amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse.

Stk. 3. Amtsankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Det af de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg udøvede skøn over evnen til tilbagebetaling efter § 21 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Den sociale ankestyrelse kan, uanset bestemmelserne i stk. 3 og 4, optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 6. Klage til amtsankenævnet eller ankestyrelsen skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling i medfør af stk. 5 skal indgives inden for samme tidsfrist. Amtsankenævnet og ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amtsankenævnet, henholdsvis chefen for ankestyrelsen.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af klagesager.

§ 10

I lov om inddrivelse af underholdsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 15. september 1986, som ændret senest ved lov nr. 389 af 7. juni 1989, ændres i § 23 a, stk. 1, 1. pkt., »amtsankenævnet« til: »det sociale ankenævn«.

§ 23 a. Afgørelser, der træffes af det sociale udvalg (magistraten), kan indbringes for amtsankenævnet. Afgørelser, der træffes af de kommunale myndigheder i København eller Frederiksberg, kan indbringes for den sociale ankestyrelse.

§ 11

I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgø-

relse nr. 571 af 8. august 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 31, nr. 1, affattes således:

»1) i den sociale styrelseslov bortset fra § 3 og §§ 16–18,«.

§ 31.---

1) i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender bortset fra §§ 3, 18-18 b, 19 og 20–25 a.

2. § 32 ophæves.

§ 32. Socialministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der til kommunalbestyrelsen henlægger revaliderings- og pensionsnævnets kompetence til at træffe afgørelser i henhold til § 43, stk. 10 og 11, jf. § 44, stk. 1, og § 58, stk. 3, jf. stk. 9, i lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, som senest ændret ved lov nr. 256 af 25. april 1990, samt i henhold til §§ 14, 16 og 18, jf. § 59 i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 4. juni 1989.

Stk. 2. Godkendes regler for forsøg efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 43, stk. 10 og 11, jf. § 44, stk. 1, i lov om social bistand påklages efter reglerne i § 15 i lov om social bistand. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 58, stk. 3, jf. stk. 9, i lov om social bistand kan, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, indbringes for revaliderings- og pensionsnævnet. Revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Den sociale ankestyrelse kan dog optage en sag til behandling, når ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning. For anmodning herom til ankestyrelsen gælder tilsvarende regler som i § 15, stk. 4, i lov om social bistand.

Stk. 3. Godkendes regler for forsøg angående kompetencen efter §§ 14, 16 og 18, jf. § 59, i lov om social pension efter stk. 1, kan kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for revaliderings- og pensionsnævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse kan indbringes for den sociale ankestyrelse, jf. lov om social pension § 50, stk. 2.

Stk. 4. Socialministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter tillige kommuner, der ikke er frikommuner, får mu-

lighed for at gennemføre forsøg som nævnt i stk. 1. Reglerne for forsøget skal vedtages af en amtskommune, der er frikommune, og kommunerne skal være beliggende i denne amtskommune.

3. § 35 ophæves.

§ 35. Uanset bestemmelsen i § 52, stk. 1, i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 624 af 28. september 1987, kan socialministeren godkende, at der for forsøg efter § 32, stk. 1, hvorved kompetencen til at træffe afgørelse efter §§ 14, 16, 18, jf. § 59, i lov om social pension henlægges til kommunalbestyrelsen, fastlægges regler, der tilstræber, at der ikke af statskassen i forsøgsperioden afholdes større udgifter til førtidspension i den af forsøget omfattede kommune, end hvis forsøget ikke var afholdt.

§ 12

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 467 af 1. august 1988, som ændret senest ved § 17 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 63, stk. 1, ændres »amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for boligministeren« til: »det sociale ankenævn«.

2. I § 63, stk. 2, 1. pkt., ændres »Amtsankenævnets« til: »Det sociale ankenævns«.

3. I § 63, stk. 3, 1. pkt. ændres »amtsankenævnet eller boligministeren« til: »det sociale ankenævn«.

4. I § 63, stk. 3, 3. pkt., ændres »Amtsankenævnet« til: »Det sociale ankenævn«.

5. I § 63, stk. 3, 4. pkt., ændres »amtsankenævnets« til: »det sociale ankenævns«, og »amtsankenævnet« ændres til: »det sociale ankenævn«.

6. I § 63, stk. 4, ændres »amtsankenævnets« til: »det sociale ankenævns«.

§ 63. Kommunalbestyrelsens afgørelser om boligstøtte og lån efter §§ 48-50 og §§ 57 b og c kan indbringes for amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for boligministeren.

Stk. 2. Amsankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for for anden administrativ myndighed. Boligministeren kan dog optage en sag til behandling, når det skønnes, at sagen er af principiel betydning.

Stk. 3. Klage til amsankenævnet eller boligministeren skal indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til boligministeren om optagelse af en sag til behandling i medfør af stk. 2, 2. pkt., indgives inden for samme tidsfrist. Amsankenævnet og boligministeren kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. For amsankenævnets vedkommende træffes afgørelse herom af formanden for amsankenævnet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens og amsankenævnets afgørelser skal indeholde oplysning om klageadgang og om frist for indbringelse af klagen.

Stk. 5. Boligministeren kan fastsætte regler om behandlingen af klagesager.

7. I § 63 a ophæves.

§ 63 a. Afgørelser truffet af amsankenævnet samt Københavns og Frederiksberg kommuner efter lov om boligydelse til pensionister, jf. lovbekendtgørelse nr. 360 af 4. august 1980, kan indbringes for boligministeren.

§ 13

I lov om offentlig sygesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 490 af 21. juli 1986, som ændret senest ved lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen (magistraten) efter denne lov kan indbringes for det sociale ankenævn. Kommunalbestyrelsens (magistratens) afgørelser om de i § 13 omhandlede ydelser kan dog ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

§ 24. ---

Stk. 4. Afgørelser truffet af det sociale udvalg (magistraten) efter denne lov kan indbringes for amsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg kommuner for den sociale ankestyrelse. Kommunalbestyrelsens afgørelser om de i § 13 omhandlede ydelser kan dog

ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

2. § 24, stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Klage til det sociale ankenævn og ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Det sociale ankenævn og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af ankefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelsen herom træffes af formanden for det sociale ankenævn eller chefen for Ankestyrelsen«.

§ 24. ---

Stk. 7. Klage til amsankenævnet og ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Amsankenævnet og Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af ankefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af formanden for amsankenævnet eller chefen for Ankestyrelsen.

§ 14

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1992. Dog træder § 4 nr. 11-13 og § 15 i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Revaliderings- og pensionsnævnene nedlægges den 30. juni 1992. De sager, som ikke er afgjort af revaliderings- og pensionsnævnene senest denne dato overgår til de sociale ankenævn til afgørelse efter reglerne i lov om social pension som gældende indtil den 1. januar 1992. Sagerne kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse efter de hidtil gældende regler. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af revaliderings- og pensionsnævnene ophører den 30. juni 1992.

Stk. 3. Amsankenævnene nedlægges den 31. december 1991. De sager, som ikke er afgjort af amsankenævnene senest denne dato, overgår til de sociale ankenævn til afgørelse. Funktionsperioden for formanden for og medlemmerne af amsankenævnene ophører den 31. december 1991.

Stk. 4. Det Sociale Ankenævn for Københavns og Frederiksberg kommuner træffer afgørelse i de sager, der er afgjort af Københavns og Frederiksberg kommuner og indbragt for Den Sociale Ankestyrelse, og som Ankestyrelsen ikke har afgjort senest den 31. december 1991. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Ankesty-

relsen kan dog træffe afgørelse i sager, der oversendes fra formanden for nævnet til udvidet vøtering i Ankestyrelsen i overensstemmelse med den sociale styrelseslovs § 17, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1. Ankestyrelsen kan endvidere optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til principiel behandling indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af fristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for Ankestyrelsen. 1.-7. pkt. finder ikke anvendelse på afgørelser truffet i medfør af bistandslovens afsnit VIII.

Stk. 5. Ansøgninger om pension efter §§ 14, 16 og 18 i lov om social pension og ansøgninger om hjælp til etablering af selvstændig virksomhed eller erhvervelse af motorkøretøjer efter §§ 43 og 58 i lov om social bistand, som revaliderings- og pensionsnævnet har modtaget med kommunernes indstilling inden den 1. januar 1992, afgøres af revaliderings- og pensionsnævnet. I de pensionsager, som revaliderings- og pensionsnævnet har modtaget med kommunens indstilling, anvendes reglerne i lov om social pension, som gældende indtil den 1. januar 1992. Revaliderings- og pensionsnævnets afgørelser kan påklages efter de hidtil gældende regler.

Stk. 6. Såfremt kommunalbestyrelsen efter den 1. januar 1992 forhøjer en allerede tilkendt pension efter §§ 14, 16 og 18, afholder staten 50 pct. af udgifterne til forhøjelsen. Staten afholder udgifterne til pension til personer, der den 1. januar 1992 har ophold i en institution efter bistandslovens § 112, stk. 1, og som får tilkendt pension efter dette tidspunkt.

Stk. 7. Funktionsperioden for medlemmerne af de sociale ankenævn, jf. § 16, stk. 1 og 2, i den sociale styrelseslov som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, vil første gang være fra den 1. januar 1992 til den 30. juni 1994.

§ 15

Stk. 1. Staten tilbyder de amtskommunale tjenestemænd, som den 31. december 1991 er tjenstegørende ved de i henhold til den sociale styrelseslov nedsatte ankenævn, ansættelse fra den 1. januar 1992 som statstjenestemænd i tilsvarende stillinger med henblik på varetagelse af opgaverne i de sociale ankenævn. Ansættel-

sen tilbydes på de vilkår, der gælder for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke herved sker en forringelse af de pågældendes hidtidige løn- og andre ansættelsesvilkår.

Stk. 2. Staten tilbyder endvidere de amtskommunale tjenestemænd, der den 31. december 1991 er tjenstegørende ved de i henhold til den sociale styrelseslov nedsatte revaliderings- og pensionsnævn, ansættelse fra den 1. januar 1992 eller senere, dog senest fra den 1. juli 1992, på vilkår som anført i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt en amtskommunal tjenestemand, der har fået tilbudt ansættelse i henhold til stk. 1 eller 2, ikke ønsker ansættelse som statstjenestemand, opretholdes den amtskommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår under tjenstemandens udførelse af de tilbudte opgaver i staten.

Stk. 4. En tjenestemand, som i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse under udførelse af de tilbudte statslige opgaver, har ikke krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension på grund af den opgaveomlægning, der sker i forbindelse med oprettelsen af de sociale ankenævn. Tjenestemanden har pligt til at underkaste sig de forandringer i sine tjensteforretningers omfang og beskaffenhed, som følger af denne opgaveomlægning.

Stk. 5. En tjenestemand, som vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse, kan senest den 31. december 1996 søge overgang til ansættelse som statstjenestemand på vilkår som nævnt i stk. 1.

Stk. 6. Staten refunderer amtskommunen udgifterne til løn til de amtskommunale tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse, så længe de udfører arbejde for staten.

Stk. 7. Såfremt staten ikke længere har behov for beskæftigelse af en tjenestemand, som har valgt at opretholde den amtskommunale ansættelse, kan staten efter forudgående varsling af vedkommende amtskommune bringe tjenstemandens arbejdsforhold til staten til ophør med det for tjenstemanden gældende opsigelsesvarsel.

Stk. 8. Staten afholder eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge og udbetaler pension til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 1, 2 og 5 overgår til ansættelse som statstjenestemænd. Amtskommunen refunderer staten den del af tjenstemandens pension, der for-

holdsmæssigt svarer til tjenestemandens pensionsalder ved overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 9. Staten refunderer amtskommunen eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse, og hvis tjeneste i staten senere bringes til ophør efter stk. 7.

Stk. 10. Amtskommunen udbetaler pensionen til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 3 vælger at opretholde den amtskommunale ansættelse. Staten refunderer amtskommunen den del af tjenestemandens pension, der for-

holdsmæssigt svarer til den pensionsalder, tjenestemanden har optjent efter overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 11. Stk. 2 – 10 finder tilsvarende anvendelse for kommunale tjenestemænd ved Revaliderings- og Pensionsnævnet for Københavns og Frederiksberg kommuner og disse kommuner.

Stk. 12. Den endelige administrative afgørelse af tvivlsspørgsmål efter stk. 1 – 11 træffes af finansministeren efter forhandling med de involverede parter.